

DE VAL VAN BABYLON IN JEREMIA 50 EN 51

HOE ISRAËL UITEINDELIJK
BEVRIJD ZAL WORDEN

Uitgave van israelwaarheid.com

Door Sheldon Emry

Vertaald en bewerkt door Israelwaarheid.com

Uitgave van

Christian Identity Ministries

En

Sheldonm Emry Libary

Inleiding

De val van Babylon, zoals beschreven in Jeremia hoofdstukken 50 en 51, vormt in feite een direct vervolg op het boek “Wat is het Mysterie van Babylon?”. Deze hoofdstukken zijn niet alleen lang, maar ook uiterst diepgaand. Daarom besloot Sheldon Emry om dit thema apart te behandelen en uit te diepen.

Wat betekenen Jeremia 50 en 51 voor onze tijd?

Heel eenvoudig: alles. De profetie over de ondergang van het laatste Babylon is daar uitvoerig beschreven. Wat velen niet begrijpen, is dat de opeenvolgende wereldrijken – zoals getoond in Nebukadnezars droom in Daniël 2 – allemaal onderdelen zijn van één en hetzelfde stelsel: Babylon.

Het beeld uit de droom van Nebukadnezar, bestaande uit verschillende materialen, stelt weliswaar afzonderlijke rijken voor, maar vormt één geheel. Het begint met het gouden hoofd, dat het oorspronkelijke Babylon representeert. Dat hoofd staat symbool voor het hele lichaam van het beeld – en dus voor het volledige wereldsysteem dat erop volgde. Elk rijk had een eigen naam, maar de geest van Babylon bleef dezelfde.

De opeenvolgende delen van het beeld stellen de volgende rijken voor:

1. Babylon (het gouden hoofd)

2. Medië en Perzië

3. Griekenland

4. Het Romeinse Rijk

5. Het post-Romeinse Europa (verdeeld rijk)

Ondanks de verschillende namen en vormen, zijn het allemaal uitingen van dat ene Babylonische systeem. Ieder rijk nam het voorgaande over, inclusief diens structuren, afgoderij, uitbuiting en centralisatie van macht. Babylon veranderde van naam, maar het wezen bleef behouden. Daarom spreekt de Bijbel zelfs in de eindtijd nog altijd over Babylon.

En dat is een belangrijk punt dat mensen goed moeten onthouden.

Wanneer we spreken over het Perzische rijk, het Griekse rijk, het Romeinse rijk of het huidige Europa en Amerika – dan hebben we het in wezen over Babylon. En dit Babylon van vandaag, dat gevormd wordt door het huidige westerse systeem, staat op het punt om te vallen. Niemand zal dat kunnen tegenhouden.

Sommigen zien in Donald Trump een redder van het volk. Ze hopen dat hij het systeem weer kan herstellen. Maar ironisch genoeg doet hij precies het tegenovergestelde – en dat is precies Gods bedoeling. Trump wordt, net als Nebukadnezar destijds, gebruikt door God om Zijn doel te volbrengen. Of Trump zich daarvan bewust is of niet, doet er niet toe. Hij draagt bij

aan de afbraak van het systeem – en dat moet gebeuren. Babylon moet vallen. Dat is onderdeel van het goddelijke plan.

Is Trump daarom een man van God? Nee. Hij is een zionist, en daarmee een tegenstander van zowel God als van Zijn ware volk. Maar God heeft vaker vijanden gebruikt om Zijn volk te tuchtigen en Zijn profetieën te vervullen. Denk aan de Assyriërs, de Babyloniërs, en nu – mogelijk – Amerika zelf.

Vandaag zijn velen bang. Bang voor verlies van inkomen, voor instortende economieën, voor het wegvallen van hun vertrouwde leven. Maar die “zekerheid” was niets meer dan een schijnzekerheid. Babylon biedt geen echte veiligheid – alleen slavernij, onderdrukking en financiële ketenen.

Wij, als volk van het Westen – afstammelingen van Israël – zijn generaties lang onderworpen geweest aan een Babylonisch systeem van belastingen, schuld, controle en religieuze manipulatie. Zelfs onze voorouders leefden erin. We vinden het inmiddels normaal om meer dan de helft van onze arbeid af te dragen. Wie dat weigert, wordt als crimineel bestempeld – terwijl de Bijbel Babylonisch belastingstelsel veroordeelt.

Voor Babylon is er geen hoop meer. Maar voor het volk van Israël – dat God toebehoort – wél.

Helaas zijn veel kerkleiders vandaag slechts bezig met hun eigen voordeel. Ze vullen hun zakken, verdoven het volk met muziek en oppervlakkige prediking, en houden zo de geestelijke slavernij in stand.

Voordat het volk werkelijk vrij kan worden, moet Babylon volledig vernietigd worden. En dat proces is al in gang gezet. We zitten er middenin.

Mijn hoop is dat dit boek jouw denken zal veranderen. Want dat is wat er moet gebeuren. Zoals Paulus het zei: “Wordt hervormd door de vernieuwing van uw gemoed.” Alleen dan kunnen wij als volk weer zien, verstaan en handelen naar Gods wil – buiten Babylon.

Hoofdstuk 1

De Veroordeelde Stad: Babylon in Jeremia's Profetie

Er zijn in de profetische boeken meerdere lange gedeelten te vinden die zeer gedetailleerd een toekomstige gebeurtenis beschrijven en die op zichzelf vrij volledig zijn. Bijvoorbeeld: Ezechiël hoofdstukken 38 en 39, de dromen en visioenen van Daniël, het gehele boek Joël, en de profetie van Obadja. Deze gedeelten kunnen grotendeels zelfstandig gelezen worden, terwijl de meeste andere profetieën gedeelten uit andere profeten nodig hebben om volledig begrepen te worden. Veel profetieën zijn korter van aard. Maar wat wij nu gaan lezen — Jeremia hoofdstukken 50 en 51 — is een zeer uitgebreide profetie.

Zoals gezegd, dit is een complete profetie op zichzelf, en we zullen slechts een paar verzen uit andere gedeelten van de Schrift gebruiken ter verduidelijking. Ik ben momenteel een radioserie aan het opnemen onder de titel: Wat is het geheimenis Babylon? En hoewel ik in die serie Jeremia 50 en 51 nauwelijks bespreek, voeg ik deze boodschap daar nu aan toe, omdat deze passages zo essentieel zijn.

Jeremia 50 begint als volgt:

“Het woord dat de HEERE gesproken heeft tegen Babel, tegen het land der Chaldeeën, door den profeet Jeremia.”

Dit is de inleiding van alles wat we hierna gaan lezen — namelijk het woord van God over die entiteit die Babylon wordt genoemd, en over het land van de Chaldeeën.

“Verkondigt onder de heidenen, en laat het horen; en stelt een banier op, laat het horen, verbergt het niet; zegt: Babel is ingenomen, Bel is beschaamd, Merodach is verslagen; haar beelden zijn beschaamd, haar drekgoden zijn verbroken.” (Jeremia 50:2)

Let op: de boodschap die verkondigd moet worden — de boodschap die niet verborgen mag blijven — is deze: Babylon is gevallen. Bel (de afgod van Babylon) is beschaamd. Hij was geen god, maar werd toch door de mensen aanbeden. Merodach was een afgodsbeeld van Bel. De andere beelden waren de mindere godheden van de Kanaänitische Baäl-religie, die zij vereerden.

“Want van uit het noorden komt een volk tegen haar op, dat haar land tot een woestenij zal maken, zodat er niemand meer wonen zal; mensen noch beesten zullen er wonen, zij zullen allen vertrekken.” (Jeremia 50:3)

Volgens deze korte verzen moeten wij dus verkondigen dat deze entiteit, genaamd Babylon, vernietigd is. Haar einde is gekomen.

Maar voordat we dieper ingaan op de profetie zelf, wil ik duidelijk maken dat ik deze profetie — Jeremia 50 en 51 — zal behandelen met de aanname dat mijn luisteraars reeds een aantal dingen weten, waar ik nu geen tijd voor heb om uit te leggen:

De Anglo-Saksische, Keltische en verwante volkeren van Europa zijn de afstammelingen van het huis Israël.

Amerika en Canada (het noordelijke deel van Noord-Amerika) vormen het land van het wedervergaderde Israël en zijn dus het profetische Sion.

De grote vijand van ons volk en onze natie is bekend onder vele namen: communisme, internationale bankiers, wereldregering, wereldreligie — maar de Bijbel noemt het Babylon.

De mensen die zichzelf “Joden” noemen maar het niet zijn, en die de synagoge van Satan vormen, zijn de manipulators en heersers over dit Babylon. Zij zijn niet Israël.

Als je deze vier zaken nog niet weet, dan raad ik je aan om bijvoorbeeld de studies Het oude Jeruzalem is niet het nieuwe Jeruzalem, De Bijbel zegt dat Rusland Amerika zal aanvallen, Erfgenamen der Belofte, of het boek van Haberman Tracing Our White Ancestors te lezen om een juist begrip te krijgen van wie Israël werkelijk is. Want zonder die kennis kun je noch de profetieën begrijpen, noch de geschiedenis van onze tijd duiden.

Alle misverstanden over de Bijbelse profetieën zijn het gevolg van het verkeerd identificeren van Israël. En in deze serie heb ik geen tijd om jou te overtuigen dat wij het Israëlsche volk zijn.

Het eerste woord van God betreffende de ondergang van Babylon is een opdracht. En wat is die opdracht?

“Verkondigt... laat het horen... stelt een banier op... verbergt het niet.”

Dat “verkondigen” slaat uiteraard op het prediken, het openlijk vertellen van goed nieuws — namelijk dat dit grote antichristelijke wereldsysteem, Babylon, vernietigd is. Maar er staat ook: “Stelt een banier op.” Wat betekent dat?

De Banier van de Oproep: Jezus Christus als Enzein

Zoals we zagen in Jeremia 50:2, geeft God niet alleen de opdracht om te verkondigen dat Babylon gevallen is, maar ook om een banier op te richten. Wat wordt hiermee bedoeld?

Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald is met “banier” is nēs — in het Engels gespeld als N-A-C-E. Volgens de Strong’s Concordantie betekent het: vlag, banier, signaal, wapen of standaard. In Bijbelse context wordt het vaak begrepen als een militaire of geestelijke herkenningsteken, iets wat zichtbaar is en als richtpunt dient. Ooit droegen soldaten op het slagveld vlaggen zodat hun bevelhebbers konden zien waar hun eenheden zich bevonden. En ook de gewone soldaat wist: zolang ik bij de banier blijf, ben ik bij mijn eenheid — en vervul ik mijn taak.

Deze standaard wordt, naar mijn overtuiging, geïdentificeerd in Jesaja 11.

“En het zal geschieden ten zelfden dage, dat de wortel van Isaï, die staan zal tot een banier der volken, die zullen de heidenen zoeken, en zijn rust zal heerlijk zijn.” (Jesaja 11:10)

Let op: het woord “banier” is hier hetzelfde Hebreeuwse woord als in Jeremia 50. Vers 1 van dat hoofdstuk zegt:

“Want er zal een roede voortkomen uit de tronk van Isaï, en een scheut uit zijn wortelen zal vrucht voortbrengen.”

Je weet dat Isaï de vader was van David, dus dit gaat over iemand uit het huis van David. Vers 2 vervolgt:

“En op Hem zal de Geest des HEEREN rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des HEEREN.”

En verderop:

“Maar Hij zal den armen richten met gerechtigheid... en Hij zal de aarde slaan met de roede Zijner mond; en met den adem Zijner lippen zal Hij den goddeloze doden.” (Jesaja 11:4)

Het is overduidelijk dat dit gaat over een groot, machtig, zelfs bovennatuurlijk Wezen — iemand uit de lijn van David — namelijk Jezus Christus.

In vers 10 wordt Hij dus de “banier” genoemd die voor de volken opgericht zal worden. En volgens vers 12:

“En Hij zal een banier oprichten onder de heidenen, en Hij zal vergaderen de verdrevenen Israëls, en de verstrooiden van Juda bijeenbrengen van de vier einden der aarde.”

Dus deze banier is niet zomaar een vlag of een wapperend vaandel, maar een persoon — Jezus Christus, de Zoon van David. En aan die banier, aan Hem, zal Israël zich verzamelen. Zoals soldaten zich verzamelen rondom het veldteken van hun leger, zo zal het huis Israël zich verzamelen rond Christus.

En dat is ook precies wat er gebeurde aan het begin van de Amerikaanse geschiedenis, ook al beseffen velen het zelf niet.

In een officiële folder van de Washington for Jesus-bijeenkomst van 29 april staat waarom zij juist die datum kozen: het was namelijk de dag waarop de eerste Engelse kolonisten aan land kwamen in Virginia en Amerika “voor God” claimden. Dit was in het jaar 1607. Onder leiding van predikant Robert Hunt knielden zij op het strand, plaatsten een houten kruis, en wijdden het nieuwe land aan “de glorie van God en de verkondiging van het evangelie van Jezus Christus.”

Een schilderij uit het Chrysler Museum in Norfolk beeldt dit treffend uit: een priester staat bij een kruis, de anderen knielen in het zand. In het onderschrift staat:

“Geleid door predikant Robert Hunt knielden de eerste kolonisten op het strand van Virginia en droegen dit land op aan Gods glorie.”

Of deze mensen het nu doorhadden of niet, ik geloof dat dit de oprichting van de banier was. Het enzein van Jezus Christus werd geplant op dit continent. Geen enkel ander land in de wereld is zo begonnen: als een toewijding aan de Zoon van God.

En het volk dat zich rondom die banier verzamelde, was en is Israël.

In Jeremia 23 vinden we een soortgelijke profetie over deze “spruit” uit het huis van David:

“Zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik David een rechtvaardige Spruit zal verwekken, en een Koning zal regeren en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid op aarde doen. In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israël zeker wonen; en dit zal Zijn naam zijn, waarmee men Hem zal noemen: De HEERE onze gerechtigheid.” (Jeremia 23:5-6)

Let op het vervolg:

“Daarom, zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat men niet meer zal zeggen: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israëls uit Egypteland geleid heeft; maar: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die het zaad van het huis Israëls uit het land van het noorden heeft geleid, en uit al de landen waarin Ik hen verdreven had. En zij zullen wonen in hun eigen land.” (Jeremia 23:7-8)

Dat moest vervuld worden in Jezus Christus. De banier van Christus werd opgericht op dit continent — en Israël werd daar verzameld. En hoewel de organisatoren van Washington for Jesus zich dat misschien niet realiseren, verkondigen ze wel — tot eer van God — dat dit land oorspronkelijk werd opgedragen aan Jezus Christus.

De Weg naar Zion: Israëls Wederkeer en Herkenning van het Verbond

We keren terug naar Jeremia 50, waar we eerder lazen:

“Verkondigt onder de heidenen... zegt: Babel is ingenomen... want van uit het noorden komt een volk tegen haar op...” (Jeremia 50:2-3)

Maar na die aankondiging over de ondergang van Babylon, lezen we iets opvallends — over de kinderen Israëls:

“In die dagen en te dier tijd, spreekt de HEERE, zullen de kinderen Israëls komen, zij en de kinderen van Juda tezamen; wenende zullen zij gaan en de HEERE, hun God, zoeken.” (Jeremia 50:4)

Let op: zij komen samen, huilend. Maar hoe zoeken zij de HEERE?

“Zij zullen naar Zion vragen, met hun aangezichten derwaarts gekeerd, zeggende: Komt, en laat ons aankleven den HEERE in een eeuwig verbond, dat niet vergeten worden zal.” (Jeremia 50:5)

Dit is een cruciaal profetisch moment. Hier wordt voorspeld dat Israël en Juda samen op zoek gaan naar God — en dat zij bewust de weg naar Zion gaan zoeken. En dat betekent dat zij

zich beginnen te realiseren dat ze zich in de eindtijd in Zion moeten bevinden. Waarom zouden ze anders vragen: "Hoe komen we daar?"

Sommigen van u hebben wellicht mensen ontmoet — ik in elk geval wel — die, op basis van hun bijbelstudies, bijna overstappen naar het jodendom of zelfs willen verhuizen naar Palestina, omdat ze begrijpen dat Israël aan het einde der tijden in Zion moet zijn. Ze weten uit de Schrift dat ze daar horen te zijn — maar omdat ze niet weten wie ze zijn of waar Zion werkelijk is, nemen ze aan dat het Palestina moet zijn.

“Zij zullen naar Zion vragen...”

Met andere woorden: op enig moment in de toekomst zal er een bewustwording plaatsvinden. Israël zal beseffen dat het profetisch in Zion hoort te zijn, en zal zich afvragen hoe het daar moet komen. Het merkwaardige is dat velen van hen op dit moment al bidden voor Amerika, maar niet beseffen dat Amerika profetisch Zion is.

Deze bewustwording moet dus nog komen. Maar ze komt.

In de speciale uitgave van Washington for Jesus lezen we dat de oprichter van de bijeenkomst, dominee John Jimenez uit Virginia Beach, op de vraag wat deze dag inhield, antwoordde:

“Het is een dag, dinsdag 29 april 1980, die apart is gezet om Gods volk tot inkeer te roepen. God wil dat wij als één lichaam van Christus tot Hem komen en onze zonden erkennen: onze verwaarlozing, onze trots, onze verdeeldheid, onze lauweheid, onze compromissen... al die dingen die onze gemeenschap met Jezus verstoren.”

En dan zegt hij:

“Sommige congresleden en senatoren die we spraken hebben alle hoop voor de toekomst verloren. Ze noemen Amerika een reus op lemen voeten. En ze zien de kerk als een slapende reus. Velen van hen smeekten ons om als christenen een standpunt in te nemen en deze natie terug te winnen van de machten der ongerechtigheid.”

Eén Amerikaanse senator zou gezegd hebben:

“Het is nu of God — of chaos en ondergang.”

Een andere waarschuwde voor binnenlandse ondermijning, bankroet of militaire nederlaag vóór het midden van de jaren 1980. En weer een ander vroeg of zij wilden bidden dat geen vijand deze kant op zou komen, “want we kunnen onszelf niet verdedigen.”

Ikzelf heb destijds met meer dan 60 volksvertegenwoordigers gesproken en gezegd dat onze natie militair weerloos is — en geen enkele van hen weersprak dat.

Deze dominee Jimenez geeft ook antwoord op de vraag: Hoe zijn we in deze crisis beland?

“God heeft allerlei problemen en crises toegelaten om ons ertoe te brengen naar Hem terug te keren.”

Opmerkelijk, nietwaar? Een fundamentalistische dominee die openlijk toegeeft dat God problemen stuurt om ons tot bekering te brengen. Dat is iets wat wij in de Israël-identiteitsbeweging al jarenlang verkondigen.

En dan zegt hij:

“Het enige wat we nog niet hebben gezien is de toorn van God over dit land — Gods oordeel over de zonde.”

Vanuit zijn perspectief ziet hij de oordelen nog als iets wat nog moet komen. Maar wij weten dat het oordeel reeds begonnen is. En hij erkent: als Gods volk zich niet bekeert, dan zal het oordeel komen. Maar:

“Als Gods volk zich verootmoedigt en bidt, en zich bekeert van hun slechte wegen, dan zal Hij hen vergeven en hun land genezen.” (vgl. 2 Kronieken 7:14)

Dat is het verbond van onze heilige God. Hij is trouw aan Zijn Woord.

Nu, dit is de uitspraak van een fundamentalist — iemand van wie je zou verwachten dat hij gelooft dat wij allemaal naar de hemel gaan, en dat het hier op aarde toch allemaal voorbijgaat. Maar nee: hij spreekt over het land. En dat is revolutionair binnen zijn kring.

Zie je wat er gebeurt? Er vindt een wending plaats. De kerk begint zich — weliswaar langzaam — te realiseren dat Gods verbond met het land is, en met het volk dat in dat land woont.

Verdwaalde Schapen en Vals Leiderschap: De Verloren Rust van Israël

We gaan verder in Jeremia 50, vers 6:

“Mijn volk is een verloren kudde; hun herders hebben hen doen dwalen; zij hebben hen doen omzwerven op de bergen; zij zijn van berg tot heuvel gegaan; zij hebben hun rustplaats vergeten.” (Jeremia 50:6)

Gods volk wordt hier vergeleken met verdwaalde schapen — niet zozeer vanwege hun eigen koppigheid, maar omdat hun herders hen hebben doen dwalen. Deze leiders hebben het volk van Israël afgeleid van hun geestelijke rust en hen naar allerlei ‘bergen’ geleid — symbool voor valse religieuze systemen of verdwaalde ideologieën. En zo zijn ze hun rustplaats vergeten.

In de Bijbel heeft Israël twee rustplaatsen: God zelf, en Zion — het profetisch erfdeel, het land van rust.

De meeste christelijke Israëlieten in Amerika weten nog steeds niet dat ze in Zion wonen. Ze weten dat God hun rust is — dat begrijpen ze uit het Nieuwe Testament. Maar het idee dat het land zelf — Amerika — ook een vervulling is van die rust, ontgaat hen volledig. En dat is een bewustzijn dat spoedig zal ontwaken.

“Allen, die hen vonden, hebben hen verslonden; en hun tegenstanders zeiden: Wij maken ons niet schuldig, want zij hebben gezondigd tegen de HEERE, de woning der gerechtigheid, ja, tegen de HEERE, de hoop hunner vaderen.” (Jeremia 50:7)

Let op wat hier staat. De vijanden van Israël rechtvaardigen hun daden — hun onderdrukking, hun diefstal, hun misbruik — door te zeggen: Ze hebben zelf gezondigd. Ze noemen zichzelf Gods volk, maar houden zich niet aan Zijn wetten. Dus mogen wij hen plunderen.

En eerlijk gezegd: ze hebben nog gelijk ook.

Een politieman die hier in Phoenix fraudezaken onderzocht, zei ooit: Je kunt een eerlijk mens niet oplichten. En dat is waar. Zwendelpraktijken, piramidespelen, oplichterij — het werkt alleen bij mensen die zelf hebzuchtig zijn en uit zijn op winst. Dat geldt ook voor Israël: zij zijn geplunderd omdat ze van plundering houden.

Let op: deze profetie in Jeremia 50 gaat niet in de eerste plaats over de ondergang van Babylon. Nee — voordat God die ondergang beschrijft, begint Hij met een uitvoerige analyse van de toestand van Israël. Hij tekent een beeld van een zondig, afgedwaald, verward en beroofd volk. Een volk dat zijn Maker is vergeten. Een volk dat zelfs niet weet waar Zion is, en dus vraagt: Hoe komen we daar?

Als dat geen beschrijving is van het christelijke volk in Amerika vandaag, dan weet ik het ook niet meer.

Want hier hebben we een volk dat zich met de mond tot God keert, maar de weg naar Zion — hun profetische bestemming — niet kent.

“Zij zullen naar Zion vragen...” (Jeremia 50:5)

Dat betekent dat ze het nu nog niet weten. Maar die honger en dat verlangen komt. En die verandering is al zichtbaar.

In diezelfde Washington for Jesus-editie vinden we op een van de laatste pagina's een advertentie voor een boek getiteld *The Gathering* — een verslag van de bijeenkomst, geschreven door de mede-auteur van *The Light and the Glory*. Bovenaan de pagina staat een citaat uit het boek:

“De senator stond op en keek de vier mannen aan die zijn kantoor waren binnengekomen. ‘Amerika is als een vliegtuig dat brandend naar beneden stort,’ zei hij. ‘Ik ben geen religieus man, maar jullie bijeenkomst... misschien zijn jullie onze parachute.’ Zijn glimlach verdween snel.

‘Maar één ding zeg ik jullie: het feit dat we brandend ten onder gaan, is niet de schuld van de politici, noch van de economen, of van het militair-industriële complex. Het is jullie schuld,’ zei hij, terwijl hij naar elk van hen wees.

‘Als de kerk geweest was wat zij had moeten zijn, dan waren we nu niet in deze toestand.’”

Wat een onthutsend inzicht. Deze woorden sloegen in als een bom bij de aanwezigen. En velen beseften op dat moment dat het waar was: de kerk had gefaald. De predikanten hadden gefaald. Het volk had gefaald. En dat was het moment waarop het doel van de bijeenkomst duidelijk werd: het was tijd om God om vergeving te vragen — zonder de vinger naar anderen te wijzen.

Zie je wat hier gebeurt? Deze predikanten — dezelfde die hun hele leven lang hun mensen hadden verteld “bemoei je niet met politiek”, “je toekomst is in de hemel, niet op aarde” — beginnen nu in te zien dat het oordeel van God begint bij het huis van God. En dat het hun taak is de natie te leiden, niet haar te ontvluchten.

In plaats van preken over een “opname” en een “vlucht naar de hemel”, zeiden ze nu massaal: “God, red Amerika.”

Iets is aan het bewegen in dit land. En wij moeten onze ogen openhouden, en ons werk trouw blijven doen.

Kom Uit Haar, Mijn Volk: De Oproep tot Scheiding van Babylon

We hervatten de profetie in Jeremia 50:8, waar God spreekt tot Zijn volk:

“Vlucht uit het midden van Babel, en ga uit het land der Chaldeeën, en zijt als bokken voor de kudde uit.” (Jeremia 50:8)

Deze oproep komt je misschien bekend voor. Vergelijk dat met wat er staat in Openbaring 18, over het mysterieus geestelijk Babylon, de moeder van hoererijen:

“En daarna zag ik een anderen engel afkomen uit den hemel, hebbende grote macht; en de aarde werd verlicht van zijn heerlijkheid. En hij riep krachtiglijk met een sterke stem, zeggende: Gevallen, gevallen is het grote Babylon...” (Openb. 18:1-2)

En dan in vers 4:

“En ik hoorde een andere stem uit de hemel, zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.”

Zien we de parallel? Zowel in Jeremia als in Openbaring wordt Babylon niet alleen beschreven als een entiteit die geoordeeld wordt, maar ook als een systeem waaruit Gods volk moet vluchten. En dat vluchtmoment gaat gepaard met oordeel.

Daarom geloof ik dat het Babylon van Jeremia 50 en 51 hetzelfde is als het Babylon van Openbaring 17 en 18. Ze zijn als spiegelbeelden van elkaar, geschreven met duizend jaar ertussen, maar beschrijven dezelfde eindtijdse vijand — en dezelfde oproep aan Israël.

Waarom? Omdat in beide gevallen het volgende gebeurt:

Er wordt een banier opgericht (Jezus Christus);

Israël wordt wederverzameld (zoals profetisch beloofd);

En Israël wordt geroepen zich te scheiden van Babylon.

“Want ziet, Ik zal tegen Babel een vergadering van grote volken doen opkomen uit het land van het noorden, en die zullen zich in slagorde tegen haar schikken; van daar zal zij ingenomen worden. Hun pijlen zullen zijn als van een kloeken held, die niet vruchteloos terugkomt.” (Jeremia 50:9)

Een samenkomst van grote naties uit het noorden zal Babel verwoesten. En deze naties zijn, zoals eerder besproken, de naties van Israël. Zij worden hier door God Zelf tot werktuig van oordeel gemaakt.

“En Chaldéa zal tot buit zijn; allen die haar plunderen, zullen verzadigd worden, spreekt de HEERE.” (vers 10)

Let op: dit is niet zomaar een militaire nederlaag. Dit is vergelding, een goddelijk oordeel, door de hand van Zijn eigen volk.

“Omdat gij u verblijd hebt, omdat gij u verheugt, gij plunders van Mijn erfdeel; omdat gij dartelt als een jonge koe in het gras, en loeit als de sterke runderen...” (vers 11)

Deze beschuldiging geldt Babylon, dat zich verheugd heeft over de plundering van Gods erfdeel — Israël. Hun vreugde over hun rooftocht komt hen duur te staan.

“Uw moeder zal zeer beschaamd worden; zij die u gebaard heeft, zal schaamrood worden; ziet, het laatste der volken zal zijn een woestijn, een dor land, en een steppe.” (vers 12)

Babylon zal het minste der volken worden — volkomen vernietigd. En:

“Om den toorn des HEEREN zal zij niet bewoond worden, maar zij zal geheel woest zijn; al wie voorbij Babel gaat, zal zich ontzetten en sissen over al haar plagen.” (vers 13)

Vergelijk dat met Openbaring 18:15-17, waar de kooplieden en koningen van de aarde sissen en wenen bij het zien van Babylon's ondergang. De profetieën stemmen precies overeen.

“Schikt u tegen Babel rondom in slagorde, gij allen die de boog spant; schiet op haar, spaart de pijlen niet, want zij heeft tegen den HEERE gezondigd. Juicht tegen haar rondom; zij heeft haar hand gegeven; haar fundamenten zijn gevallen, haar muren zijn omvergeworpen; want dit is de wraak des HEEREN: wreekt u aan haar; doet haar, gelijk zij gedaan heeft.” (Jeremia 50:14-15)

Dat laatste vers is vrijwel identiek aan Openbaring 18:6:

“Vergeldt haar, gelijk als zij u gedaan heeft, en verdubbelt haar dubbel naar haar werken; in den beker, dien zij u gemengd heeft, mengt haar dubbel.”

Zie je het patroon?

Gods volk wordt opgeroepen zich los te maken van Babylon, haar te oordelen, haar zonden niet te delen, en haar vergelding toe te dienen — zoals zij dat het volk van God heeft aangedaan.

En dat oordeel — dat wreken — wordt niet overgelaten aan China of Afrika, noch aan islamitische of boeddhistische landen. Nee, het is het volk dat rond de banier van Jezus Christus is verzameld — het wederverzamelde huis Israël — dat door God wordt geroepen om Babylon neer te halen.

En dat volk? Dat zijn wij.

De afgelopen vijftig jaar heeft de kerk haar mensen verteld zich niet met politiek te bemoeien. “We gaan toch naar de hemel.” Maar vandaag zien we steeds meer predikanten het omgekeerde zeggen: “Red Amerika. Roep God aan. Bid voor dit land.”

En welk ander volk op aarde is ooit profetisch beschreven als zich massaal tot God te keren om hun land te redden? Geen enkel. Alleen Israël in Zion.

Wraak voor Mijn Erfenis: Het Oordeel over Babylon

We gaan verder in Jeremia 50, vers 15:

“Juicht tegen haar rondom; zij heeft haar hand gegeven; haar fundamenten zijn gevallen, haar muren zijn omvergeworpen; want dit is de wraak des HEEREN: wreekt u aan haar; doet haar, gelijk zij gedaan heeft.”

Deze oproep is gericht aan het volk van God — aan Israël — om Babylon te vergelden zoals zij Israël heeft behandeld. Dit is geen wraakzuchtige emotie, maar een goddelijk bevel tot gerechtigheid. En nogmaals: dit sluit naadloos aan bij wat we lezen in Openbaring 18:6:

“Vergeldt haar, gelijk als zij u gedaan heeft... mengt haar dubbel in den beker, dien zij u gemengd heeft.”

Babylon had het volk van God uitgebuit, bedrogen, verleid, beroofd en onderdrukt. En God zegt: doe haar hetzelfde aan — dubbel.

Vers 17 in Jeremia 50 gaat verder met het oordeel en herinnert Israël aan hun identiteit:

“Israël is een verdwaald schaap; de leeuwen hebben hem verstrooid; eerst heeft hem de koning van Assyrië verslonden, daarna heeft Nebukadrezar, koning van Babel, hem de beenderen verbrijzeld.” (vers 17)

Hier wordt verwezen naar de historische verdrijving van Israël door de grote wereldmachten: eerst Assyrië, daarna Babylonië. Maar let op het antwoord van God op deze verdringing:

“Daarom zegt de HEERE der heerscharen, de God Israëls: Zie, Ik bezoek den koning van Babel en zijn land, gelijk als Ik den koning van Assyrië bezocht heb.” (vers 18)

God herinnert Zijn volk eraan dat Hij in het verleden de vijanden heeft geoordeeld — en dat Hij het wederom zal doen.

“En Ik zal Israël wederbrengen naar zijn woonplaats; en hij zal op Karmel en Basan weiden, en zijn ziel zal verzadigd worden op het gebergte van Efraïm en Gilead.” (vers 19)

Let op dat hier niet wordt gesproken over een terugkeer naar Palestina, maar over een geestelijke én fysieke herstelling van het volk Israël in hun eigen land. En dat land — dat weten wij — is het land waar het banier werd opgericht: Amerika, Zion.

“In die dagen en in die tijd, spreekt de HEERE, zal de ongerechtigheid van Israël gezocht worden, maar die zal er niet zijn; en de zonden van Juda, maar die zullen niet gevonden worden; want Ik zal dengenen vergeven, die Ik overgehouden heb.” (vers 20)

Dat is de belofte van vergeving en herstel — voor het overblijfsel van Israël. Niet voor een wereldreligie. Niet voor de vijanden van Gods volk. Maar voor Zijn erfdeel — voor hen die terugkeren tot Hem, tot Zijn verbond, en tot Zijn land.

God verklaart vervolgens in vers 23:

“Hoe is de hamer der ganse aarde afgesneden en verbroken! Hoe is Babel geworden tot ontzetting onder de heidenen!”

Babylon, dat zichzelf beschouwde als het centrum van macht, rijkdom en wereldorde — als de hamer der aarde — is nu verbroken. En waarom?

“Ik heb u een strik gelegd, ja, gij zijt gevangen, o Babel! En gij wist het niet; gij zijt gevonden en ook gegrepen, omdat gij tegen den HEERE gestreden hebt.” (vers 24)

Dat is de sleutel: Babylon heeft oorlog gevoerd tegen God. Niet openlijk met wapens, maar door het misleiden, onderdrukken, leegzuigen en verderven van Zijn volk. En dat volk? Dat waren zij die zelfs niet meer wisten wie ze waren. Maar God is getrouw: Hij wist het nog wél.

De vernietiging van Babylon wordt niet alleen beschreven als een daad van oordeel, maar ook als een daad van bevrijding:

“De HEERE heeft Zijn voorraadkamer geopend, en Hij heeft de wapens van Zijn gramschap voortgebracht; want dit is een werk des HEEREN, der HEERSCHAREN, in het land der Chaldeeën.” (vers 25)

Gods “wapens” zijn hier niet slechts metaforisch. Hij gebruikt volkeren, legers, en naties — Zijn eigen volk Israël — als instrumenten van Zijn oordeel. En dat oordeel is rechtvaardig.

En zo komt alles samen: het volk dat eeuwenlang sliep, ontwaakt. Het volk dat zijn naam vergeten was, herinnert zich wie het is. En Babylon, dat rijk en machtig leek, wordt ontmaskerd en vernietigd — omdat het God had uitgedaagd door Zijn volk aan te vallen.

Zoals Paulus schreef:

“Weet gij niet, dat wie u aanraakt, zijn oogappel aanraakt?” (Zacharia 2:8)

Dat heeft Babylon gedaan. En nu is het tijd voor vergelding.

Het Uiteindelijke Vonnis: Babylon Valt, Zion Ontwaakt

Wanneer we verdergaan in Jeremia 50 en 51, beginnen de contouren van het eindoordeel steeds scherper zichtbaar te worden. De boodschap van God is helder: Babylon — het antichristelijke wereldsysteem — wordt geoordeeld en vernietigd. En het instrument in Gods hand voor die vernietiging is niet een vreemde natie, maar het volk dat Hij uitverkoren heeft, het volk van Zijn verbond: Israëel.

“Trek tegen het land van Merathaim op, tegen haar inwoners; bezoek haar en verdoe haar ganselijk; en doe naar alles wat Ik u geboden heb, spreekt de HEERE.” (Jeremia 50:21)

Merathaim betekent letterlijk: “tweevoudige rebellie” — een verwijzing naar Babylon dat niet alleen tegen God in opstand kwam, maar ook tegen Zijn volk.

God vervolgt:

“Een stem van een vluchteling en van hen, die uit het land van Babel zijn ontkomen, verkondigt in Sion de wraak van den HEERE, onze God, de wraak over Zijn tempel.” (vers 28)

Let op dit detail: de stem van vluchtelingen verkondigt in Sion Gods wraak. Dit betekent dat, terwijl Babylon ten val komt, er mensen zijn — Israëlieten — die ontkomen en terugkeren naar de ware plaats van aanbidding: Zion.

Wat wordt hier gezegd? Zion leeft nog. Zion is niet vernietigd. Zion bestaat. En terwijl Babylon in elkaar stort, herinnert Gods volk zich hun oorsprong, hun bestemming, hun God — en zij verkondigen Zijn rechtvaardige oordeel.

“Bel is beschaamd; Merodach is verslagen; haar beelden zijn beschaamd, haar drekgoden zijn verbroken.” (Jeremia 50:2)

Dit is niet slechts een militaire nederlaag. Dit is een geestelijke ontmaskering. De goden van Babylon — haar afgoden, systemen, ideologieën — worden als niets onthuld. Haar muren vallen, haar fundamenteen worden ondermijnd, haar leugens worden zichtbaar.

En God zegt in hoofdstuk 51:

“Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal tegen Babel, en tegen die, die in het hart van der Chaldeeën wonen, een verdervenden wind opwekken.” (Jeremia 51:1)

De wind die hier wordt genoemd is vernietigend. Het is niet zomaar storm — het is het oordeel van God zelf. En vers 2 gaat verder:

“En Ik zal tegen Babel wanners zenden, die haar zullen wannen en haar land ledig maken; want zij zullen tegen haar rondom zijn ten dage des kwaads.”

Die ‘wanners’ zijn reinigers — symbolisch voor machten die Babylon uitzuiveren, afbreken en ontbloten. Let op: dit zijn geen vijanden van buitenaf. Dit zijn instrumenten van God, gestuurd om Babylon ten val te brengen.

En dan komt opnieuw de oproep aan Gods volk:

“Trek uit het midden van haar, Mijn volk, en een ieder redde zijn ziel voor de hittigheid van den toorn des HEEREN.” (Jeremia 51:6)

Hier zien we dezelfde oproep als in Openbaring 18. Kom eruit. Trek je terug. Scheid je af. Waarom? Omdat Babylon ten onder gaat, en wie bij haar blijft, zal haar plagen delen.

“Babel is een gouden beker geweest in de hand des HEEREN, die de ganse aarde dronken gemaakt heeft; van haar wijn hebben de volken gedronken; daarom zijn de volken als razenden geworden.” (Jeremia 51:7)

Dat beeld — een gouden beker — vinden we ook in Openbaring 17:4:

“En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd met goud en edelgesteente en parels; en zij had een gouden drinkbeker in haar hand, vol van gruwelen en onreinheid van haar hoererij.”

Dezelfde symboliek. Babylon is een verleidelijk, bedwelmend systeem. Ze heeft de naties geestelijk dronken gemaakt met haar vals geloof, haar onrecht, haar economische betovering. Maar dan komt de klap:

“Gans plotseling is Babel gevallen en verbroken; huilt over haar, neemt balsem voor haar pijn, misschien wordt zij genezen. Wij hebben Babel willen genezen, maar zij is niet genezen; verlaat haar, en laat ons gaan een ieder naar zijn land; want haar oordeel reikt tot aan de hemel en is verheven tot aan de wolken.” (Jeremia 51:8-9)

Let op de woorden: “We hebben haar willen genezen, maar zij is niet genezen.”

Herken je dat? Hoe velen hebben geprobeerd Babylon — het corrupte wereldsysteem — te hervormen, te beïnvloeden, te ‘kerstenen’, te redden? Maar het lukt niet. Babylon is niet te genezen. Ze is veroordeeld. Ze moet verlaten worden.

En waarom?

“De HEERE heeft onze gerechtigheid voortgebracht; komt en laat ons in Sion verhalen het werk van den HEERE, onzen God.” (vers 10)

Daar heb je het weer: Sion leeft. En terwijl Babylon valt, verzamelen de gelovigen zich in Sion om Gods daden te verkondigen. De cirkel is rond.

Gods oordeel is niet alleen vernietiging — het is herstel. Niet alleen van recht, maar van identiteit. En dat herstel is voor Israël — voor het volk dat door duizenden jaren heen zijn naam, zijn land en zijn God bijna was vergeten.

Maar nu?

Nu zijn ze aan het ontwaken. Ze vragen naar Sion. Ze keren zich af van Babylon. En ze herinneren zich wie ze zijn.

De Laatste Val: De Herinnering aan Babylon en de Triomf van Zion

We naderen nu het slot van deze machtige profetie. Jeremia 51 vervolgt met de directe opdracht aan Gods volk — zij die onder Babylon hebben geleefd, geleefd hebben onder haar systemen en haar verleidingen:

“Gij, die het zwaard ontkomen zijt, gaat heen, staat niet stil; gedenkt van verre den HEERE, en laat Jeruzalem in uw hart opkomen.” (Jeremia 51:50)

Dit is een oproep tot geestelijke herinnering. De Israëliet die Babylon ontvlucht, moet niet alleen fysiek vertrekken, maar ook innerlijk terugkeren naar zijn oorsprong, zijn roeping, zijn God. Zion — geestelijk Jeruzalem — moet opnieuw in zijn hart opkomen.

“Wij zijn beschaamd, want wij hebben smaad gehoord; schaamte heeft ons aangezicht bedekt; want vreemden zijn gekomen in de heiligdommen van des HEEREN huis.” (vers 51)

Het volk erkent schuld, maar ook ontheiliging: vreemden hebben het erfdeel van God ontheiligd. En dan volgt Gods krachtige antwoord:

“Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik haar gesneden beelden bezoeken zal; en door gans haar land zullen de gewonden zuchten.” (vers 52)

De afgoden, de systemen, de machten van Babylon — alles zal bezocht worden met Gods oordeel. Geen enkele structuur, geen enkele macht, geen enkele stad zal ontsnappen.

En dan komt de definitieve uitspraak:

“Zo zegt de HEERE der heirscharen: De brede muur van Babel zal ten gronde gaan, en haar hoge poorten zullen met vuur aangestoken worden; en de volken zullen tevergeefs arbeiden, en de natiën zich moede maken voor het vuur.” (vers 58)

Zie het beeld: Babylon — het centrum van wereldhandel, religie, politiek — met zijn brede muren en poorten, zal in vlammen opgaan. De arbeid van de volken — alles wat ze hebben opgebouwd in dat systeem — zal tevergeefs zijn.

Dat is het lot van wie zich identificeert met Babylon: alles verbrandt.

En aan het eind van hoofdstuk 51 ontvangt Jeremia een symbolische opdracht. Hij moet een boekrol nemen, waarin hij al deze woorden heeft opgeschreven, en deze aan Seraja overhandigen met de volgende instructie:

“En het zal geschieden, wanneer gij zult geëindigd hebben dit boek te lezen, dat gij daaraan een steen zult binden, en dat gij het in het midden van de Eufraat zult werpen. En gij zult

zeggen: Alzo zal Babel zinken, en niet weder opkomen vanwege het kwaad, dat Ik over haar breng; en zij zullen vermoeid zijn.” (Jeremia 51:63-64)

Het beeld is krachtig en profetisch: de woorden van oordeel worden in de rivier geworpen, als een profetische daad dat Babylon onherroepelijk zal zinken — voor eeuwig.

Dit is meer dan een beeld. Het is een boodschap: Babylon is niet te hervormen. Ze is niet te redden. Ze is veroordeeld.

En wie zich bij haar houdt, zal mee ten onder gaan.

Maar voor Gods volk — voor Israël — is er hoop, herstel, vergeving, en toekomst. Niet in Babylon. Maar in Zion. In het land van het verbond. In de banier van Jezus Christus.

Zoals Jeremia zegt:

“De HEERE heeft onze gerechtigheid voortgebracht; komt en laat ons in Sion verhalen het werk van den HEERE, onzen God.” (Jeremia 51:10)

En dat is precies wat wij moeten doen.

Slotgebed

Onze Vader, God van Israël, wij danken U dat wij Uw Woord werkelijkheid zien worden, zelfs onder blind Israël.

Vader, U hebt beloofd dat deze dingen zouden gebeuren — en wij zien ze gebeuren. Help ons om Uw Woord te verkondigen, om Babylon's einde te verklaren, en om Uw aanwezigheid in Zion, in Amerika, te bevestigen.

Wij danken U, in de naam van Jezus Christus.

Amen.

Hoofdstuk 2

De Dag van Vergelding

In de profetieën van Jeremia over Babylon is geen ruimte voor twijfel: de ondergang van deze grote stad is niet slechts een historische gebeurtenis, maar een goddelijke handeling, een straf die voortkomt uit het rechtvaardige karakter van de Almachtige. Babylon wordt niet veroordeeld omwille van menselijke jaloezie of geopolitieke belangen, maar vanwege haar zonden tegen de HEERE. Alles wat zij heeft opgebouwd — haar pracht, haar invloed, haar economie, haar religie — is gefundeerd op rebellie tegen Gods geboden. Jeremia spreekt niet als een bezorgde burger of als een militante hervormer, maar als een profeet van de HEERE die de komende vergelding aankondigt, die niet te vermijden is.

“Babel is een gouden beker geweest in de hand des HEEREN, die de ganse aarde dronken gemaakt heeft; de volken hebben van haar wijn gedronken, daarom zijn de volken razende geworden.” Jeremia 51:7

Deze beker, vol van bedrog en hoererij, is door Babylon uitgedeeld aan de naties. Door haar invloed zijn de volken verdoofd geraakt, hun oordeel vertroebeld, hun wetten onrechtvaardig geworden. Zij heeft niet alleen afgoderij verspreid, maar ook een systeem van onderdrukking, handel in zielen, en religieuze vermenging dat de ware dienst aan God verdrongen heeft. God laat deze verdorvenheid niet eindeloos voortbestaan. Hij roept Zijn volk op tot afscheiding, tot ontwaking, tot gehoorzaamheid. De tijd van verdragen is voorbij, de dag van vergelding is gekomen.

“Vergeld haar, gelijk als zij gedaan heeft; doet haar dubbel naar haar werk; in de beker, waarin zij gemengd heeft, mengt haar dubbel.” Openbaring 18:6

De opdracht is niet om Babylon te hervormen, maar om haar loon te geven naar haar werken. De maat is vol. De zonden zijn opgestegen tot de hemel. De stem van de martelaren, het bloed van de profeten, het kreunen van de onderdrukten — alles heeft God gehoord. En Hij zal handelen. Niet uit haat, maar uit gerechtigheid. Niet in woede zonder doel, maar met heilige wraak. Dit oordeel is niet willekeurig, maar nauwkeurig, gewogen op de weegschaal van Gods wet en bevonden te licht.

“Wij hebben Babel genezen, maar zij is niet genezen; verlaat haar, en laat ons een iegelijk naar zijn land trekken; want haar oordeel raakt aan den hemel, en is verheven tot aan de opperste wolken.” Jeremia 51:9

Er is geen herstel meer mogelijk voor Babylon. Haar wonden zijn dodelijk. De pogingen van mensen om haar te behouden, te vernieuwen of te reinigen zijn vergeefs. Wat overblijft, is de roep tot afzondering. Gods volk moet vertrekken, geestelijk scheiden, zich losmaken van haar gewoonten, haar feestdagen, haar economische systemen, haar religieuze rituelen. Want wie binnen haar muren blijft, zal haar lot delen. Het oordeel is aangekondigd, het zal niet uitblijven.

“Gaat uit het midden van haar, Mijn volk, en redt een iegelijk zijn ziel van de hittigheid van den toorn des HEEREN.” Jeremia 51:45

De dag van vergelding is niet alleen de val van een stad of rijk, maar de openbaring van Gods rechtvaardigheid in de geschiedenis. Wie oren heeft om te horen, die hore. Want de tijd is gekomen waarin de HEERE Zijn oordeel voltrekt, en Zijn volk roept tot heiligheid.

God Zal Zich Wreken voor Zijn Tempel

De profetieën over Babylon bevatten een belangrijk motief dat vaak over het hoofd wordt gezien door wie slechts oppervlakkig leest: Babylon heeft zich niet alleen misdragen tegenover de volken, maar heeft vooral een grove zonde begaan tegenover God Zelf. De verontreiniging van Zijn tempel, de ontheiliging van wat heilig is, de minachting van Zijn naam en wet — dát is wat Zijn toorn heeft opgewekt. Babylon heeft niet alleen oorlog gevoerd met mensen, maar met God. En zoals een koning zich wreekt voor het onteren van zijn troon, zo zal de HEERE Zich wreken voor Zijn huis.

“Een zwaard is over de Chaldeeën, spreekt de HEERE, en over de inwoners van Babel, en over haar vorsten, en over haar wijzen.” Jeremia 50:35

Dit zwaard is niet dat van willekeurige vijanden of tijdelijke machthebbers, maar het zwaard van de HEERE. Hij ontbloot Zijn arm, Hij richt Zich op als rechter. Geen deel van Babylon zal worden gespaard. Haar politici, haar religieuze leiders, haar rijken, haar soldaten — allen zullen vallen. Want zij hebben zich verzet tegen de HEERE, niet slechts in woorden, maar in daden, in hun wetten, in hun systeem, in hun afgoderij en onderdrukking. Zij hebben het bloed van onschuldigen vergoten, de armen vertrapt, de waarheid onderdrukt.

“De geweldigen van Babel hebben opgehouden te strijden, zij blijven in de vestingen; hun kracht is verdord, zij zijn tot vrouwen geworden; zij hebben haar woningen aangestoken; haar grendelen zijn verbroken.” Jeremia 51:30

Wanneer het oordeel komt, zal Babylon niet in staat zijn zich te verdedigen. Wat ooit ondoordringbaar leek, blijkt opeens kwetsbaar. De muren zullen vallen, de poorten zullen verbranden, en de strijders zullen als vrouwen beven. Niet vanwege fysieke zwakte, maar omdat de HEERE Zelf tegen hen is opgestaan. Zijn hand tast hun vesting aan, en geen mens kan dat keren. In één uur zal haar ondergang komen, en allen die zich op haar verlaten, zullen in verwarring zijn.

“De HEERE der heirscharen, de God van Israël, zegt: De dochter van Babel is als een dorsvloer; het is tijd om haar te dorsen; nog een weinig tijd, en de tijd van haar oogst zal haar komen.” Jeremia 51:33

De dorsvloer is geen plaats van rust, maar van oordeel. De korrels worden van het kaf gescheiden, het nutteloze wordt verbrand. Babylon is als een dorsvloer geworden, rijp om geoogst te worden door de hand van Gods toorn. Het tijdstip van haar vernietiging is door Hem vastgesteld. En wanneer die tijd komt, zal er geen verlossing meer zijn, geen genade, geen ontkomen. Alleen wie zich nu afkeert van haar wegen, wie luistert naar Gods waarschuwing, wie de roep hoort om eruit te komen, zal gered worden van wat komt.

Babylon heeft Gods huis ontwijd. God zal Zich wreken. Niet met menselijke middelen, maar met Zijn gerechtigheid. Hij is niet vergeten wat zij heeft gedaan. En Hij zal Zijn Naam niet langer laten bespotten.

Gods Volk als Zijn Slagwapen

In de beschrijving van Babylon's ondergang laat de profeet Jeremia iets opmerkelijks zien: de HEERE zal Zijn volk, Israël, gebruiken als instrument in Zijn hand. Niet als een ongeleid projectiel, maar als een wapen, gericht en gezegend om rechtvaardigheid te volbrengen. Het is niet uit persoonlijke wrok of nationale ambitie dat Israël zal opstaan, maar uit gehoorzaamheid aan de opdracht van de HEERE. Hij heeft hun lijden gezien, hun tranen opgevangen, hun onderdrukking waargenomen. Nu is het moment gekomen om hen op te richten en hun vijand te straffen.

“Gij zijt Mij een hamer, en krijgswapenen; en met u zal Ik de volken in stukken slaan, en met u zal Ik de koninkrijken verderven.” Jeremia 51:20

Israël is Gods werktuig van vergelding geworden. Dezelfde hand die hen geslagen heeft tot tuchting, verheft hen nu tot oordeel. Met hen zal Hij naties breken, koninkrijken omkeren, vorsten en heersers ten val brengen. Dit is geen opdracht tot haat, maar een uitvoering van goddelijke rechtspraak. Het is het herstel van balans in de wereld, het zuiveren van ongerechtigheid, het verbreken van jukken en ketenen. De HEERE zal niet zwijgen wanneer Zijn volk is mishandeld, wanneer Zijn Naam is gelasterd, wanneer Zijn wetten zijn vertrapt.

“En Ik zal Babel vergelden, en al de inwoners van Chaldéa, al hun kwaad dat zij in Sion gedaan hebben voor uw ogen, spreekt de HEERE.” Jeremia 51:24

Wat Babylon Israël heeft aangedaan, zal voor haar eigen ogen op haar hoofd terugkeren. Niet in het verborgene, maar in het volle daglicht zal zij de vergelding ontvangen. De verdrukking die zij zaaide, zal zij oogsten. De spot, de slavernij, de godslastering — niets is vergeten. God Zelf zal rekenschap eisen, en Hij doet dat via Zijn eigen volk. De wereld mag dit niet begrijpen, zij mag het veroordelen of verwerpen, maar het is de HEERE Die dit beslist. Zijn oordeel is recht, Zijn weg is heilig, en Zijn plan is volmaakt.

“Zet u in de hinderlaag tegen Babel, gij, die den boog spant; beschut u rondom tegen haar; laat niemand van haar ontkomen; vergeldt haar naar haar werk, doet haar naar alles wat zij gedaan heeft; want zij is trots geweest tegen den HEERE, tegen den Heilige Israëls.” Jeremia 50:29

De beschrijving is militair, maar de kern is geestelijk. Het is niet slechts een strijd met wapens, maar een strijd om heerschappij. Babylon is trots geweest tegen de HEERE. Zij heeft zichzelf als godin verheven, zij heeft de Heilige Israëls uitgelachen, zij heeft Zijn volk verslagen en Hem daarmee willen vernederen. Maar nu is het God Die spreekt. Nu is het Zijn tijd. De straf zal naar verhouding zijn, naar haar daden, zonder verdraaiing, zonder vertraging.

Gods volk is niet geroepen om met Babylon samen te werken, haar te hervormen of haar systemen te onderhouden. Zij zijn geroepen om zich af te scheiden en — wanneer de HEERE beveelt — Zijn oordeel uit te voeren. Want gerechtigheid is geen theorie, maar werkelijkheid. En God is geen toeschouwer, maar Koning.

De Wraak van de HEERE is Besloten

Babylon heeft niet alleen een naam opgebouwd door haar rijkdom en invloed, maar ook door haar daden van onderdrukking, afgodendienst en geweld. Haar karakter is zodanig verhard, haar trots zo diepgeworteld, dat zij zich nooit heeft vernederd voor de God van Israël. Daarom is haar val niet slechts een toekomstig feit, maar een reeds uitgesproken vonnis. De HEERE heeft Zijn besluit genomen, en wanneer Hij spreekt, kan niemand het keren.

“De HEERE heeft Zijn voornemen gedaan, het woord dat Hij gesproken heeft tegen de inwoners van Babel; Hij heeft het uitgestrekt, en Zijn hand niet ingetrokken.” Jeremia 51:12

Er is geen omkeer meer. Het besluit staat vast. Het oordeel dat Hij via Zijn profeten heeft laten verkondigen, wordt voltrokken in de zichtbare werkelijkheid. En in dit oordeel ligt geen onrecht, maar volmaakte rechtvaardigheid. Babylon heeft misbruik gemaakt van macht, onschuldigen uitgebuit, en zich als een god gedragen. De HEERE, Die geen ongerechtigheid duldt, heeft de maat vol geacht.

“Zo zegt de HEERE der heirscharen: De kinderen Israëls en de kinderen van Juda zijn tezamen verdrukt geweest; en allen, die hen gevangen hadden, hielden hen vast, zij weigerden hen los te laten.” Jeremia 50:33

Gods volk werd niet slechts geknecht, maar gevangen gehouden tegen Zijn belofte in. Babylon verstoorde het plan van verlossing en belemmerde de terugkeer van het volk naar zijn erfdeel. De HEERE zag dit niet met onverschilligheid aan. Zijn oog rust op Zijn volk en Zijn verbond blijft bestaan, ook als zij gestraft worden. De verdrukking van Israël is in Gods ogen geen bijzaak, maar een directe belediging aan Hemzelf. Hij zal optreden. Hij zal hen verlossen. En wie hen vasthoudt, zal verbrijzeld worden.

“Hun Verlosser is sterk; HEERE der heirscharen is Zijn Naam; Hij zal gewisselijk hun twistzaak voeren, opdat Hij den aarde rust geve, maar onrust aan de inwoners van Babel.” Jeremia 50:34

Er is geen twijfel mogelijk aan de uitkomst. De HEERE Zelf zal hun rechtszaak behandelen, als een hemelse Rechter. Hij zal rust geven aan Zijn volk, maar onrust zenden over degenen die hen gevangen hielden. Deze tegenstelling — rust en onrust — is geen toeval, maar een directe uiting van Zijn gerechtigheid. Wat de vijand Zijn volk heeft aangedaan, zal hij zelf ondervinden, met dubbele kracht.

De HEERE der heirscharen spreekt niet als een mens die twijfelt of aarzelt, maar als de eeuwige Koning Die Zijn plannen uitvoert in macht. Babylon zal vallen, niet omdat een ander rijk sterker is, maar omdat de God van Israël geoordeeld heeft. En niemand zal haar kunnen redden.

Het Verdriet over Sion en de Ondergang van Babel

Temidden van het aangekondigde oordeel over Babylon komt er een echo van verdriet vanuit het hart van Gods volk. Ze herinneren zich Sion, het centrum van aanbidding, de plaats waar God Zijn Naam deed wonen. Hun klacht is niet alleen politiek of sociaal van aard, maar diep geestelijk: de woonplaats van hun God is verwoest, de plaats van ontmoeting ontheilgd. En terwijl Babylon feest vierde over haar veroveringen, bleef het volk van God achter met rouw en heimwee.

“Israël is een verstrooid lam; de leeuwen hebben hem uitgedreven; de koning van Assyrië heeft hem eerst opgegeten, en deze laatste, Nebukadrezar, koning van Babel, heeft zijn beenderen gebroken.” Jeremia 50:17

Het lijden van Israël is niet beperkt gebleven tot één vijand. Generaties van onderdrukking, van deportatie, van geestelijk verval hebben hun sporen nagelaten. Babylon is slechts de laatste, maar misschien wel de hevigste onderdrukker geweest. Wat restte, heeft zij gebroken. Maar daarin ligt juist de reden waarom de HEERE opstaat: Hij ziet de verwoesting, Hij hoort het geroep, en Hij herinnert Zich Zijn verbond.

“Daarom zegt de HEERE der heirscharen, de God van Israël: Zie, Ik zal bezoeking doen over den koning van Babel en over zijn land, gelijk als Ik bezoeking gedaan heb over den koning van Assyrië.” Jeremia 50:18

God handelt niet willekeurig. Zoals Hij Assyrië heeft gestraft voor hun vergripen tegen Zijn volk, zo zal Hij ook Babylon straffen. Zijn handelen is rechtvaardig, voorspelbaar in heilige zin. Hij meet met een rechte meetlat. En de belofte is dat, na het oordeel over de vijand, het volk zal terugkeren naar hun land, naar hun God, naar het centrum van hun identiteit.

“En Ik zal Israël weder tot zijn woning brengen, en hij zal op Karmel en op Basan weiden; en zijn ziel zal verzadigd worden op het gebergte van Efraïm en van Gilead.” Jeremia 50:19

Er is toekomst. Niet voor Babylon, maar voor Israël. Terwijl de ene valt, wordt de ander opgericht. Terwijl de trots van Babel wordt neergeslagen, wordt de herder van Gods kudde opnieuw aan het werk gezet. Deze vernieuwing is geen vanzelfsprekend gevolg van herstelwerkzaamheden, maar een daad van God. Hij Zelf leidt Zijn volk terug. Hij Zelf verzadigt hun ziel. Hij Zelf brengt hen thuis.

“In die dagen, en te dier tijd, spreekt de HEERE, zal de ongerechtigheid van Israël gezocht worden, en er zal geen zijn; en de zonden van Juda, en zij zullen niet gevonden worden; want Ik zal dien vergeven, die Ik doe overblijven.” Jeremia 50:20

Hier klinkt genade. Niet omdat Israël zondeloos is, maar omdat God vergeeft. De overblijvende rest zal vergeving ontvangen, niet op basis van hun eigen gerechtigheid, maar vanwege Gods trouw aan Zijn belofte. Terwijl Babylon geoordeeld wordt naar haar daden, wordt Israël hersteld door genade. Dat is het verschil tussen het volk van God en de naties die Hem verwerpen.

De Zonde van Babylon Reikt tot in de Hemel

Wanneer de profetieën spreken over Babylon, is het alsof de zonde zich opstapelt tot in de hemel. De ongerechtigheden van deze grootmacht zijn niet incidenteel, maar structureel. Haar fundamenten zijn gebouwd op bedrog, onderdrukking en rebellie tegen de HEERE. En hoewel zij zichzelf als ongenaakbaar beschouwt, is zij door God gewogen en te licht bevonden. Haar tijd is gekomen. Haar macht zal eindigen. Niet door toeval of natuurrampen, maar door de hand van God, Die recht spreekt en Zijn wil uitvoert.

“Hoe is Sesach genomen, en de lof van de gehele aarde ingenomen! Hoe is Babel geworden tot ontzetting onder de heidenen!” Jeremia 51:41

Wat door de wereld werd bewonderd, wordt nu met afschuw bekeken. De stad die ooit het middelpunt van handel, cultuur en religie was, wordt tot een symbool van verschrikking. De HEERE laat toe dat haar roem verandert in schande, haar invloed in verwarring. Want Hij is niet onder de indruk van menselijke grootheid. Hij ziet het hart van naties en doorgrondt hun plannen. En als de maat vol is, dan werpt Hij om wat mensen niet kunnen bewegen.

“De zee is op Babel opgekomen; zij is bedekt met de menigte harer golven.” Jeremia 51:42

De beeldspraak van het water dat over Babylon spoelt, is veelzeggend. De golven symboliseren de overweldigende kracht van Gods oordeel. Er is geen verdediging mogelijk. Geen stadsmuur die hiertegen bestand is. De machten die zij zo zorgvuldig heeft opgebouwd — economisch, religieus, militair — zullen één voor één worden verzwolgen. Alles wat haar identiteit vormde, wordt weggevaagd. En in dat moment zullen zelfs haar vijanden erkennen dat de HEERE dit heeft gedaan.

“En Ik zal haar vorsten en haar wijzen, haar landvoogden en haar stadhouders, ja, haar helden dronken maken; en zij zullen een eeuwige slaap slapen, en niet ontwaken, spreekt de Koning, wiens naam is HEERE der heirscharen.” Jeremia 51:57

De leiders van Babylon, de sterken, de wijzen — zij allen zullen vallen. Niet één zal overblijven om haar te redden. God noemt hun einde een eeuwige slaap: een toestand waarin geen herstel of terugkeer meer mogelijk is. Het is definitief, onomkeerbaar. De Koning van hemel en aarde heeft gesproken. Zijn woord is wet. En geen mens, geen macht, geen religie kan Zijn besluit annuleren.

“Alzo zegt de HEERE der heirscharen: De brede muur van Babel zal ten gronde toe opengebroken worden, en haar hoge poorten zullen met vuur aangestoken worden; zo zullen de volken tevergeefs arbeiden, en de natiën voor het vuur, dat zij vermoeid zijn.” Jeremia 51:58

De muren waarop Babylon vertrouwde, zullen niets blijken voor de vlammen van Gods gericht. Al haar inspanning, haar bouwkunst, haar militaire macht — het zal vergaan. Wat mensen met zwoegen hebben opgebouwd, zal verteerd worden in één ogenblik. De boodschap is helder: niets dat tegen God standhoudt, zal overleven. Alleen wat op Zijn fundament gebouwd is, zal blijven.

Gods Volk Herinnert Zich Zijn Naam

Wanneer de oordelen over Babylon worden uitgesproken, klinkt er vanuit het volk van Israël een hernieuwde bewustwording van wie zij werkelijk zijn. Te midden van gevangenschap en verwarring begint er iets te ontwaken in hun geest. Ze herinneren zich hun oorsprong, hun roeping, en — het belangrijkste van alles — de Naam van hun God. De profetie laat zien dat in de tijd van oordeel over de vijand, ook de geestelijke terugkeer van Gods volk plaatsvindt. Niet alleen fysiek, maar in denken en in gehoorzaamheid.

“Mijn volk is verloren schapen; hun herders hebben hen doen dwalen, zij hebben hen op de bergen doen dolen; zij zijn van berg op heuvel gegaan, zij hebben hun leger vergeten.”
Jeremia 50:6

Het volk is niet alleen slachtoffer van buitenlandse overheersing, maar ook van eigen geestelijk leiderschap dat hen verkeerd heeft geleid. De herders hebben hen laten dwalen, zonder richting, zonder bescherming. Zij zijn gaan zwerven, zoekend naar iets wat zij zelf zijn kwijtgeraakt: hun verbinding met de HEERE. Maar in het oordeel over Babel wordt die herinnering opnieuw opgewekt. En dat is het begin van herstel.

“In die dagen en te dier tijd, spreekt de HEERE, zullen de kinderen Israëls komen, zij en de kinderen van Juda tezamen; zij zullen gaan, wandelende en wenende, en den HEERE, hun God, zoeken.” Jeremia 50:4

Dit is geen oppervlakkige bekering. Zij wandelen en wenen. Het is een terugkeer met berouw, met diep besef van hun eigen ontrouw, met verlangen naar vergeving en gemeenschap. God is geen abstract idee meer voor hen, maar een Persoon naar Wie zij hunkeren. En in dat proces keren ze zich niet alleen af van Babylon, maar keren ze terug naar Sion — de plaats waar God Zich openbaart.

“Zij zullen naar Sion vragen, naar den weg daarheen; hun aangezichten zullen herwaarts zijn: Komt, laat ons aan den HEERE een eeuwig verbond aankleven, dat niet vergeten worde!”
Jeremia 50:5

Het volk van God zoekt naar vaste grond. Ze willen niet langer leven onder Babylonisch compromis, maar verlangen naar een verbond dat standhoudt — eeuwig, trouw, onvergetelijk. Dit is de ware bekering: niet alleen verdriet over het verleden, maar een keuze voor het pad van gerechtigheid. Ze keren terug, niet naar een systeem, maar naar een relatie — naar de HEERE Zelf.

Terwijl Babylon instort, wordt Israël hersteld. Terwijl de muren van het kwaad worden neergehaald, worden de harten van het volk geheeld. Dit is het werk van de HEERE: het afbreken van wat Hem weerstaat en het herbouwen van wie Hem toebehoren.

De Val van Babylon als Waarschuwing voor de Natiën

De profetieën over Babylon eindigen niet in de lucht, alsof het slechts een lokale waarschuwing was voor een ver verleden. Integendeel, de val van Babylon wordt gepresenteerd als een wereldwijde waarschuwing, een voorbeeld van wat er gebeurt met elke macht die zich verheft tegen de HEERE en Zijn volk onderdrukt. Jeremia's woorden dragen kracht over tijd en grenzen heen. Wat Babylon overkomt, is niet alleen haar oordeel, maar een les voor alle naties die in haar voetsporen treden.

“Als Babel ten val gebracht wordt, zullen de hemel en de aarde, en al wat daarin is, over haar juichen; want van het noorden zullen haar de verstoorders aankomen, spreekt de HEERE.”
Jeremia 51:48

De vreugde van hemel en aarde over haar val toont hoe diep haar zonden reikten. Haar vernietiging is niet iets om over te rouwen, maar om te vieren, omdat het de weg opent voor

waarheid, gerechtigheid en vrijheid voor Gods volk. Zelfs de natuur zelf — hemel, aarde, zeeën — ademt verlichting wanneer deze onderdrukker wordt neergehaald. De verstoorers komen uit het noorden, niet toevallig, maar geleid door Gods hand. Hij bepaalt wie opstaat en wie valt.

“De HEERE heeft Babel verlaten, gelijk Hij Sodom en Gomorra verlaten heeft, en de naburige steden daarvan, spreekt de HEERE; niemand zal daar wonen, noch enig mensankind daarin verkeren.” Jeremia 50:40

Babylon wordt niet hersteld. Er is geen wederopbouw, geen herstelprogramma, geen kans op hervorming. Het oordeel is totaal. Zoals bij Sodom en Gomorra, waar vuur uit de hemel viel en niets overbleef dan as en rook, zo zal Babylon tot verwoesting worden gemaakt. Het is een waarschuwing aan alle machten die denken te kunnen leven in opstand tegen God: het einde is zeker, en genade zal op een dag plaatsmaken voor gerechtigheid.

“Hoe is het gesneden en gebroken, de hamer der ganse aarde! Hoe is Babel geworden tot ontzetting onder de heidenen!” Jeremia 50:23

De “hamer der aarde”, het werktuig waarmee zij volken sloeg, is zelf gebroken. Wat ooit onoverwinnelijk leek, ligt in scherven. Haar trots is haar val geworden. En de wereld die haar vreesde, zal zich verwonderen over haar ondergang. Maar de profetie geeft ons geen ruimte voor medelijden met Babylon — het stelt slechts de vraag: waar sta jij? Met wie identificeer jij je? Met de onderdrukker of met Gods volk?

“Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal pleiten uw twistzaak, en Ik zal u wreken; en Ik zal haar zee doen verdrogen, en Ik zal haar fontein doen opdrogen.” Jeremia 51:36

God zal de strijd voeren voor Zijn volk. Niet via diplomatie, maar via goddelijke ingreep. Hij zal het water van Babylon droogleggen — symbool voor haar macht en voorspoed — en haar bron van leven zal opdrogen. Want wie zich voedt met onrecht, zal uiteindelijk niets overhouden. Alleen wie geworteld is in de HEERE, zal overleven. Dat is de boodschap.

Hoofdstuk 3

Babylon: Gods Instrument Wordt Zelf Geoordeeld

In deze derde toespraak over Jeremia 50 en 51 keert het thema van Gods oordeel over Babylon in volle ernst terug. De spreker maakt onmiddellijk duidelijk dat Babylon, dat ooit door God werd gebruikt als een instrument van tuchting voor Zijn eigen volk, nu zelf geoordeeld zal worden vanwege haar arrogantie, geweld en verraad tegen de Allerhoogste. Babylon was een dienstknecht van God, maar geen trouwe. Zij voerde Zijn bevelen uit, niet met nederigheid, maar met trots en overmoed. En zoals altijd in de Schrift: wie zich verheft, zal vernederd worden.

“Gij zijt Mij een hamer, en krijgswapenen; en met u zal Ik de volken in stukken slaan, en met u zal Ik de koninkrijken verderven.” Jeremia 51:20

Hoewel Babylon als ‘hamer’ werd gebruikt, dacht ze dat ze uit zichzelf machtig was. Ze vergat dat ze slechts een werktuig in Gods hand was, niet de bron van de kracht. En in die zelfverheffing, in die zucht naar wereldmacht en eer, stak zij haar vuist op tegen de hemel. Ze vergat dat de HEERE niet slechts God van Israël is, maar Koning over alle volken. Ze misbruikte haar positie, en dat zal haar ondergang zijn.

De vergelijking met andere gevallen machten wordt niet geschuwd. Zoals Assyrië viel, zoals Egypte ten onder ging, zo ook Babylon. Want de HEERE heeft geen respect voor menselijke trots, ook niet als het vermomd is in religieuze of politieke taal. Als een natie — of een instituut — zich verheft tot goddelijke status, dan is dat een directe uitdaging aan Gods heerschappij.

“Zie, Ik zal u, gij berg des verderfs, spreekt de HEERE, die het gehele land verderft, Ik zal u een vuur aansteken, dat u zal verteren.” Jeremia 51:25

Babylon wordt hier de ‘berg des verderfs’ genoemd. Niet omdat het letterlijk een berg is, maar omdat het als machtscentrum alles om zich heen heeft besmet met afgoderij, onrecht en geestelijke hoererij. En daarom zal God Zelf het vuur ontsteken dat haar zal verteren. Dit is geen toeval, geen politiek spel, maar goddelijke gerechtigheid. Het vuur komt van boven, van de hand Die ook schiep en zegen gaf — maar nu oordeelt.

De oproep is helder: Gods volk moet zich niet vastklampen aan de systemen van Babylon. Zij moeten eruit vertrekken, zich afzonderen, zich niet laten meesleuren in haar zonden en ondergang. Want wie zich met Babylon identificeert, deelt in haar lot. Maar wie zich onderwerpt aan de HEERE, die zal bevrijd worden — al lijkt dat op het eerste gezicht onmogelijk.

De strijd in deze hoofdstukken is niet tussen volken alleen, maar tussen trouw en opstand, tussen licht en duisternis. Babylon vertegenwoordigt alles wat zich verheft tegen God. En daarom zal zij ten onder gaan, niet vanwege haar vijanden, maar vanwege de HEERE Zelf.

De Ondergang van een Wereldmacht is Gods Werk

Wanneer de HEERE oordeelt, doet Hij dat niet in het verborgene of stilletjes. Zijn oordeel is zichtbaar, tastbaar, en totaal. De val van Babylon zal zó indrukwekkend zijn dat de volken der aarde zullen weten: dit is niet mensenwerk. Geen leger, geen koning, geen opstand heeft dit veroorzaakt, maar de levende God Zelf. Dezelfde God Die Babel eens gebruikte als werktuig, keert Zich nu tegen haar — niet omdat Hij veranderlijk is, maar omdat zij zich verheven heeft boven haar roeping.

“Als Babel valt, zo zullen d’ aarde beven, en het geschreeuw zal gehoord worden onder de heidenen.” Jeremia 50:46

De val van Babylon zal niet geruisloos zijn. Ze zal de aarde doen beven. Haar val is een signaal, een wake-up call voor alle volken die op haar vertrouwden of met haar samenspannen. Wat ooit zo machtig leek, wordt plots een ruïne. En het geschreeuw — het zal niet slechts het gehuil van de overwonnenen zijn, maar ook het angstige besef van andere naties dat als Babel kan vallen, zij dat ook kunnen.

“Zet de banier op de aarde; blaast de bazuin onder de heidenen; heiligt tegen haar de volken, roep tegen haar de koninkrijken van Ararat, Minni en Askenaz; bestel tegen haar een veldheer; doe de paarden opkomen als ruige sprinkhanen.” Jeremia 51:27

God Zelf roept naties op om tegen Babylon op te trekken. Hij stelt het oorlogstoneel samen. Dit is geen spontane alliantie, maar een goddelijke regie. Elk detail is voorzien. Elk paard, elk bevelhebber, elke troep wordt gestuurd door Hem. De HEERE is niet afhankelijk van mensen, maar Hij gebruikt hen. En zo worden de naties die Babylon vrezen, ongewild ook de instrumenten van haar ondergang.

“De machtige mannen van Babel hebben opgehouden te strijden; zij zitten in de vestingen; hun kracht is vergaan; zij zijn geworden als vrouwen; zij hebben haar woningen aangestoken; haar grendelen zijn verbroken.” Jeremia 51:30

Wanneer het oordeel toeslaat, blijkt hoe zwak de machtigen werkelijk zijn. De soldaten van Babel, eens gevreesd, zijn nu als vrouwen — niet vanwege geslacht, maar vanwege hun machteloosheid. De muren die ondoordringbaar leken, worden door vuur verslonden. De grendels — symbolen van veiligheid — liggen op de grond. Alles waarin zij vertrouwden, heeft hen verlaten. Want wie vertrouwt op iets anders dan de HEERE, vertrouwt op wind.

“De post loopt den post tegen, en de boodschapper den boodschapper tegen, om den koning van Babel aan te zeggen, dat zijn stad van het ene einde tot het andere ingenomen is.” Jeremia 51:31

Zelfs de communicatie breekt af. De boodschappers struikelen over elkaar in paniek, want het nieuws is ondraaglijk: Babel is gevallen. Niet gedeeltelijk, niet strategisch, maar totaal — van het ene einde tot het andere. Er is geen bastion meer. Geen toevlucht. Geen hoop. En dit alles is de hand van de HEERE, Die Zich niet laat bespotten, noch terzijde laat schuiven.

Wie deze woorden leest en denkt dat het slechts om geschiedenis gaat, mist de les. Want Babylon is niet slechts een plaats in het verleden — het is een geest, een systeem, een macht die vandaag nog leeft. En haar ondergang is een profetie, een zekerheid: alles wat zich tegen de HEERE verheft, zal vallen. Zonder uitzondering.

De Rechter van de Aarde Voltrekt Zijn Wraak

De HEERE openbaart Zich niet slechts als Schepper of Verlosser, maar ook als Rechter. Hij handelt niet uit drift of grilligheid, maar uit rechtvaardigheid. Wanneer Hij oordeelt, is het omdat de zonden van een volk tot in de hemel zijn opgestegen. En bij Babylon is dat het geval. Haar schuld is openbaar, haar daden zijn talrijk, haar tijd is gekomen. En nu treedt God Zelf naar voren — niet in stilte, maar met majesteit.

“Want de HEERE zal Babel vergelden, en Hij zal haar groten stem doen vergaan, en haar golven zullen bruisen als grote wateren, een stem van getier zal daar zijn.” Jeremia 51:55

Wat ooit haar grootspraak was, verstomt. De stem van Babylon — eens luid, zelfverzekerd, overheersend — zal vergaan. In plaats daarvan zal er bruisen en getier zijn, niet van leven, maar van chaos. Het geluid van instorting. Van ondergang. Van oordeel. Het is de HEERE Die vergelden zal, niet zomaar, maar precies, doelgericht, verdiend.

“Want de verstoorder zal over haar, over Babel, komen, en haar helden zullen gevangen worden, hun bogen zijn verbroken; want de HEERE is een God der vergelding, Hij vergelde gewis.” Jeremia 51:56

De HEERE noemt Zich hier Zelf een God van vergelding. Dat is geen eigenschap die vaak benadrukt wordt, maar het is een wezenlijk onderdeel van Zijn heiligheid. Hij is lankmoedig, ja, maar niet oneindig geduldig met onrecht. Er komt een moment dat Hij de balans opmaakt en de dader krijgt wat hij heeft aangericht. Geen held van Babel zal daaraan ontkomen. Geen boog zal hen redden. De vergelding is zeker.

“En Ik zal haar vorsten en haar wijzen, haar landvoogden en haar stadhouders, ja, haar helden dronken maken; en zij zullen een eeuwige slaap slapen, en niet ontwaken, spreekt de Koning, wiens naam is HEERE der heirscharen.” Jeremia 51:57

Dit is het absolute oordeel: een eeuwige slaap. Geen tijdelijk verlies, geen hergroepering. De leiders, de wijzen, de sterken van Babel zullen niets meer doen. Ze zullen niet meer spreken, plannen, onderdrukken. Hun rol is uitgespeeld. En dit is geen menselijke vergelding, maar het besluit van de Koning der hemelse legerscharen. Zijn woord is definitief.

De HEERE toont Zijn heerschappij over wereldmachten. En Hij laat daarmee zien dat geen enkel rijk — hoe groot, machtig of invloedrijk ook — buiten Zijn bereik valt. Wie denkt ongestraft te kunnen heersen buiten Hem om, vergist zich ernstig. Want wanneer de maat vol is, zal Hij opstaan. En wie zal dan kunnen bestaan?

Het Goddelijke Teken van Babylon's Einde

De HEERE laat geen onduidelijkheid bestaan over de toekomst van Babylon. De profeet Jeremia krijgt de opdracht om Zijn oordeel niet alleen te verkondigen, maar ook te verzegelen met een zichtbaar teken — een daad die symbool staat voor de totale en onomkeerbare ondergang van deze wereldmacht. De boodschap is duidelijk: wat God gesproken heeft, zal werkelijkheid worden, en wat Hij geoordeeld heeft, blijft geoordeeld. Geen herstel. Geen genade meer voor wie Zijn maat heeft overschreden.

“En het zal geschieden, als gij geëindigd zult hebben dit boek te lezen, dan zult gij daaraan een steen binden, en het in het midden van de Eufraat werpen.” Jeremia 51:63

De symboliek is krachtig: een boek dat Gods oordelen bevat, gebonden aan een steen, wordt in de rivier geworpen. Net zoals dat boek onder water verdwijnt, zo zal Babylon vergaan. Geen spoor zal overblijven. Geen herinnering zal haar grootheid doen herleven. De diepte van de rivier wordt haar graf. En dit alles wordt vastgelegd niet door menselijke hand, maar door goddelijk bevel.

“En gij zult zeggen: Alzo zal Babel zinken, en niet opstaan vanwege het kwaad, dat Ik over haar breng; en zij zullen mat worden.” Jeremia 51:64

Het oordeel is onherroepelijk. De profetie eindigt niet met hoop voor Babylon, maar met de bevestiging van haar einde. Ze zal zinken en niet meer opstaan. Haar kracht, haar invloed, haar pracht — alles zal verdwijnen. De HEERE Zelf brengt dit kwaad over haar, niet omdat Hij wreed is, maar omdat Zijn gerechtigheid eist dat het kwaad wordt uitgewist. En zij die door haar onderdrukt werden, zullen rust vinden, terwijl zij wegzinkt in vergetelheid.

Hiermee wordt de cirkel van de profetie gesloten. Wat begon met waarschuwing en oproep tot bekering, eindigt met een vonnis dat niet meer ongedaan gemaakt kan worden. En dat is de les die boven alles uitstijgt: Gods woord faalt nooit. Wie het veracht, zal vallen. Wie het eert, zal leven.

De Troon van de HEERE: Eeuwig, Onwankelbaar

Terwijl Babylon ten onder gaat, wijst de profetie niet alleen terug naar haar zonden, maar ook vooruit naar Gods blijvende troon. In contrast met de instortende stad wordt de eeuwigheid van de HEERE bevestigd. Zijn koningschap wankelt niet, Zijn gerechtigheid blijft staan, Zijn oordeel is zuiver en Zijn trouw zonder einde. Wie op Hem vertrouwt, staat vast, ook wanneer wereldsystemen vallen. De stem van de profeet wordt op dit punt weer menselijk, bijna kwetsbaar, maar daarom niet minder krachtig.

“Gij hebt mij getuchtigd, o HEERE, en ik ben getuchtigd geworden, gelijk een ongetemd kalf; bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn, want Gij zijt de HEERE, mijn God.”
Jeremia 31:18

Er klinkt berouw, besef van afhankelijkheid, en het verlangen naar ware bekering. Niet langer wordt er vertrouwd op macht, op systemen, op allianties. De enige hoop ligt bij de HEERE Zelf. En dat is tegelijk de kern van het hele oordeel over Babylon: het volk van God moet leren om niets meer boven Hem te stellen.

“Hij heeft Zijn volk niet verstoten, noch Zijn erfdeel verlaten.” Psalm 94:14

Ondanks het oordeel, ondanks de tuchting, blijft de HEERE trouw. Hij vergeet Zijn verbond niet. Zijn erfdeel wordt niet overgegeven aan de vernietiging, maar door het vuur gereinigd. En uit de as van Babylon zal een overblijfsel opstaan — gereinigd, geheiligd, teruggekeerd tot hun God.

In dit alles is Jeremia geen toeschouwer, maar deelnemer. Zijn hart lijdt mee met de boodschap. Hij voelt de zwaarte van Gods woorden. Maar hij weet ook: dit oordeel moet komen. Want zonder oordeel is er geen zuivering. En zonder zuivering is er geen toekomst voor het volk van de HEERE.

De boodschap van dit slotdeel is dan ook geen koude voorspelling van vernietiging, maar een brandende oproep tot ontwaken. De val van Babylon is niet slechts het einde van een natie — het is het begin van herstel voor hen die zich buigen voor de Koning der hemelen, Wiens troon eeuwig vaststaat.

Wie Zich met Babylon Vereenzelvigt, Deelt in Haar Lot

De profetie over Babylon sluit af met een dringende waarschuwing voor allen die zich met haar verbonden hebben. De boodschap is niet alleen historisch of symbolisch — zij is persoonlijk. Ieder mens, ieder volk, iedere leider moet zich afvragen: aan welke kant sta ik? Want Babylon vertegenwoordigt meer dan een geografische stad; zij vertegenwoordigt een wereldsysteem dat leeft van bedrog, onderdrukking en godslastering. En wie zich daaraan vastklampt, zal met haar ten onder gaan.

“Treedt uit het midden van haar, Mijn volk, en redt een ieder zijn ziel van de hittigheid van de toorn des HEEREN.” Jeremia 51:45

De oproep is niet aan de wereld, maar aan Gods eigen volk. Zij bevinden zich midden in Babylon, fysiek of geestelijk, en moeten eruit stappen. Niet alleen letterlijk, maar ook in denken, in levensstijl, in gehoorzaamheid. Want zolang zij binnen haar muren blijven, lopen zij gevaar meegetrokken te worden in het oordeel. De HEERE spaart wie Hem vreest, maar Hij vernietigt zonder pardon wie Zijn vijand steunt.

“En de hemel en de aarde, en al wat daarin is, zullen juichen over haar, want van het noorden zullen haar de verstoorders aankomen, spreekt de HEERE.” Jeremia 51:48

De val van Babylon zal niet slechts verdriet brengen — zij zal vreugde wekken bij de rechtvaardigen. De onderdrukte schepping ademt op wanneer de vijand van God valt. De hemel zelf juicht. Want eindelijk wordt de gerechtigheid hersteld. Eindelijk wordt de onderdrukker geoordeeld. En dat is de hoop voor allen die lijden onder onrecht: de HEERE ziet het, en Hij zal handelen.

“De brede muur van Babel zal ten gronde toe opengebroken worden, en haar hoge poorten zullen met vuur aangestoken worden; zo zullen de volken tevergeefs arbeiden, en de natiën voor het vuur, dat zij vermoeid zijn.” Jeremia 51:58

Alles waarin Babylon heeft geïnvesteerd — haar vestingmuren, haar glorie, haar inspanning — zal vergaan. Niets blijft over. En degenen die met haar hebben meegestreden of gewerkt, zullen achterblijven met vermoeidheid en leegte. Het is een ijdel werk om een koninkrijk op te bouwen buiten de wil van God om. Want vroeg of laat zal het vuur komen.

Dit zesde deel van de boodschap eindigt zoals de hele profetie begon: met een duidelijke keuze. Babylon of Sion. Hoogmoed of gehoorzaamheid. Werelds succes of eeuwige trouw. Er

is geen middenweg. En de val van Babylon is Gods genadige waarschuwing: verlaat haar, vóór het te laat is.

De Profetie van Jeremia: Gesproken en Verzegeld

Tot slot van deze machtige boodschap over de val van Babylon krijgt Jeremia een duidelijke opdracht van de HEERE: niet alleen spreken, maar ook bewaren. De woorden van oordeel, waarschuwing en hoop mogen niet verloren gaan. Ze moeten opgeschreven worden, bewaard, verzegeld, en als een getuigenis neergelegd worden in het hart van het volk. Want zelfs als de woorden op dat moment niet begrepen worden, zal de dag komen dat zij tot vervulling komen. En dan zal men weten dat de HEERE gesproken heeft.

“Jeremia schreef al het kwaad, dat over Babel komen zou, in een boek, al deze woorden, die tegen Babel geschreven zijn.” Jeremia 51:60

Geen enkel woord wordt vergeten. Alles wat God heeft gezegd, wordt opgetekend. Niet om het te bewaren in een museum of archief, maar omdat het levend is, krachtig, en zeker van uitwerking. Jeremia's pen is geen poëtisch instrument — het is een profetisch zwaard. Elk woord is geladen met goddelijke autoriteit.

“En Jeremia zeide tot Seraja: Als gij te Babel komt, zo zie toe, en lees al deze woorden.” Jeremia 51:61

De boodschap is niet alleen voor Israël, maar ook voor Babel. Het oordeel moet gehoord worden in de stad zelf, zodat niemand later kan zeggen: "Wij wisten het niet." God spreekt rechtvaardig, en Hij waarschuwt voordat Hij slaat. Seraja wordt als boodschapper gezonden om in het hol van de leeuw Gods woorden te laten klinken.

“En gij zult zeggen: O HEERE! Gij hebt tegen deze plaats gesproken, om haar af te snijden, dat daarin geen inwoner zij, van den mens tot het beest, maar dat zij tot eeuwige woestheden worden zal.” Jeremia 51:62

De inhoud van de boodschap is niets minder dan totaal oordeel. Geen overlevenden, geen wederopbouw, geen voortbestaan. Wat Babel was, zal niet meer zijn. Zij zal een plaats worden waar zelfs het vee niet meer woont. Een eeuwige woestheid, tot getuigenis van wat er gebeurt met een volk dat zich verheft tegen de HEERE.

“En het zal geschieden, als gij geëindigd zult hebben dit boek te lezen, dan zult gij daaraan een steen binden, en het in het midden van de Eufraat werpen.” Jeremia 51:63

De symbolische daad van het in de rivier werpen van het boek verzegelt de profetie. Zoals het boek zinkt, zal Babel zinken. De woorden verdwijnen uit zicht, maar hun uitwerking komt. Dit is geen theatrale handeling — dit is geestelijke waarheid in fysieke vorm. De HEERE maakt duidelijk: Zijn oordeel is definitief.

“En gij zult zeggen: Alzo zal Babel zinken, en niet opstaan vanwege het kwaad dat Ik over haar breng; en zij zullen mat worden.” Jeremia 51:64

En zo eindigt deze profetie met de zekerheid van ondergang voor Babylon en de bevestiging van Gods heerschappij. Jeremia spreekt niet uit eigen kracht, maar namens de Allerhoogste. En zijn laatste woorden zijn geen vrome wens, maar goddelijke realiteit: Babel zal niet opstaan. Zij heeft haar tijd gehad. En het is de HEERE Zelf Die haar zal doen ondergaan.

Hoofdstuk 4

Mystery Babylon: De Vijand van God Ontmaskerd

In dit vierde deel van de profetische studie over Jeremia 50 en 51 wordt de schijnbaar historische boodschap opnieuw verbonden met een dieper geestelijk en hedendaags besef: Babylon is méér dan een oud rijk — zij is de kern van het wereldsysteem dat zich tegen God en Zijn volk verzet. De profeet Jeremia sprak weliswaar tegen een fysieke stad en macht, maar de geest van Babylon is overgesprongen naar andere naties, systemen en religies. Zij leeft voort in wat de Schrift noemt: “Mysterie, het grote Babylon.”

De gelovige moet zich dus niet enkel richten op het verleden, maar juist waakzaam zijn in het heden. Wat vandaag de dag functioneert onder de vlag van democratie, kapitalisme, religie of globalisme, draagt vaak het stempel van diezelfde Babylonische geest: controle, onderdrukking, en een haat jegens Gods wet en volk. Het is een systeem van verwarring, vermomd als verlichting, dat mensen aanzet tot geestelijke hoererij — het verlaten van de ware God ten gunste van menselijke macht en afgoden.

“De belager is op Babylon getogen, haar helden zijn gevangen, hun bogen zijn gebroken, want de HEERE, een God der vergelding, zal zekerlijk vergelden.” Jeremia 51:56

De strijd van Israël is dus geen passieve verwachting, maar een actieve betrokkenheid. God roept Zijn volk op om zich te onderscheiden van Babylon — niet alleen door afzondering, maar ook door optreden. Israël is in deze profetieën niet slechts slachtoffer, maar instrument: Gods strijdwapen. En dat is in directe tegenstelling tot wat veel kerken vandaag prediken. Zij zeggen dat de gemeente opgenomen zal worden, weggerukt van het kwaad, terwijl Jeremia en Openbaring juist tonen dat Gods volk hier op aarde betrokken zal zijn bij de vernietiging van het systeem dat zich tegen Hem verheft.

Dat Babylon wordt vernietigd, is niet het gevolg van menselijke planning of toevallige geopolitieke omstandigheden. Het is de directe hand van God, Die Zich een volk heeft gesteld om Zijn gerechtigheid te volbrengen. En dat volk — het ware Israël — is niet verborgen, maar herkenbaar aan haar trouw aan de wet, haar afwijzing van wereldsystemen, en haar roeping om het licht van Gods waarheid te dragen in een tijd van duisternis.

Babylon wordt “Mysterie” genoemd in Openbaring, omdat zij niet verschijnt zoals mensen verwachten. Zij draagt religieuze kledij, bedient zich van morele taal, en vermomt zich als brenger van vrede en eenheid. Maar in werkelijkheid is zij de moeder van hoererijen en gruwelen, de grote verleider van koningen, naties en kerken. En God zal haar ontmaskeren, haar rijk afbreken, en haar vernietigen — niet door een vrome preek, maar door het werk van Zijn eigen mensen, die Hij daartoe heeft geroepen en gezalfd.

“En de hemel en de aarde, en al wat daarin is, zullen juichen over haar; want van het noorden zullen haar de verstoorders aankomen, spreekt de HEERE.” Jeremia 51:48

Gods oordeel is geen tragedie voor de heiligen, maar een verlossing. De wereld zal wenen over de val van Babylon, omdat zij haar rijkdommen en macht verliest. Maar Gods volk zal juichen, want eindelijk wordt het recht hersteld. De machten die hen onderdrukten, zullen verdwijnen. De HEERE Zelf zal opstaan tot strijd. En Hij zal Zich verheerlijken in het oordeel

over het systeem dat Zijn naam heeft gelasterd, Zijn volk heeft vervolgd, en Zijn waarheid heeft verdraaid.

Het Volk Uit het Noorden: Gods Wapen Tegen Babylon

De profetie van Jeremia spreekt over een volk uit het noorden, een natie die opstaat tegen Babylon. Dit volk komt niet zomaar op uit eigen belang of politieke strategie, maar is duidelijk geroepen door de HEERE Zelf om Zijn oordeel uit te voeren. In de gangbare theologie wordt vaak aangenomen dat dit verwijst naar de Meden en Perzen of een historische coalitie tegen oud-Babel. Maar in het bredere licht van de Schrift, en zeker gezien vanuit het perspectief van de profeten, is het volk uit het noorden méér dan een oud leger. Het is een type van het ware Israël, opgeroepen tot strijd door God om gerechtigheid op aarde te herstellen.

“Want ziet, Ik zal grote menigten opwekken tegen Babel, van het land van het noorden, en zij zullen zich daartegen scharen; vandaar zal het ingenomen worden.” Jeremia 50:9

Deze menigten zijn niet enkel militair georganiseerd, maar geestelijk bekwaam. Zij worden door God gezonden, met een duidelijke opdracht. En wanneer zij opstaan, zal Babel vallen. Het is niet zomaar een veldslag; het is een goddelijk vonnis, voltrokken door een geoefend en gezalfd volk.

“Israël is een verstrooide kudde, de leeuwen hebben hem verjaagd; eerst heeft hem de koning van Assyrië verslonden, daarna heeft Nebukadrezar, de koning van Babel, zijn beenderen verbrijzeld.” Jeremia 50:17

Israël is door de eeuwen heen mishandeld, verstrooid en onderdrukt — eerst door Assyrië, daarna door Babylon. En nog altijd lijdt het ware Israël onder moderne machten die zich in dezelfde geest van Babel presenteren: zij verspreiden leugen, bedrog, oorlog en zedeloosheid. Maar de HEERE is niet vergeten wat er met Zijn volk gebeurd is. Zijn verbond blijft, Zijn roeping staat vast. En Zijn belofte is dat Hij het overblijfsel zal terugbrengen — niet als slachtoffers, maar als overwinnaars.

“Derhalve zegt de HEERE der heirscharen, de God van Israël: Ziet, Ik zal bezoeking doen over den koning van Babel, en over zijn land, gelijk als Ik bezoeking gedaan heb over den koning van Assyrië.” Jeremia 50:18

Zoals God Assyrië heeft geoordeeld, zo zal Hij dat nu doen met Babylon. De machten van deze wereld mogen elkaar opvolgen, maar zij blijven allen verantwoording verschuldigd aan de HEERE. En wanneer Hij optreedt, is er geen ontkomen aan. Zijn oordeel is altijd gewogen, zuiver, en totaal. De koning van Babel — wie of wat dat in de moderne wereld ook vertegenwoordigt — zal zijn macht verliezen.

God gebruikt Zijn volk niet alleen als lijdend voorwerp, maar als actief werktuig van gerechtigheid. Zij zullen opstaan uit verstrooiing, versterkt door Zijn Geest, en zij zullen deelhebben aan de ondergang van het systeem dat hen eeuwenlang onderdrukte. Want de strijd tegen Babylon is niet slechts geestelijk — zij zal ook zichtbaar worden op aarde. En het volk dat God daartoe roept, zal herkenbaar zijn aan hun trouw, hun onderscheiden levenswandel, en hun onwankelbare toewijding aan Zijn Woord.

De Val van Babel: Een Voorbeeld voor Alle Volken

Wanneer God spreekt over de val van Babylon, spreekt Hij niet over een lokaal incident, maar over een wereldwijde boodschap. Wat met Babel gebeurt, is bedoeld als waarschuwing én als getuigenis. Het is een patroon dat de HEERE door de geschiedenis herhaalt: hoogmoed leidt tot vernedering, macht zonder gerechtigheid wordt vernietigd, en elk rijk dat zich tegen Hem verheft, wordt neergehaald. De vernietiging van Babel is dan ook geen gewone politieke gebeurtenis. Het is een goddelijke daad met universele betekenis.

“Babel was in de hand des HEEREN een gouden beker, die de ganse aarde dronken maakte; van haar wijn hebben de volken gedronken, daarom zijn de volken razende geworden.”
Jeremia 51:7

Babylon wordt hier voorgesteld als een gouden beker — mooi aan de buitenkant, glanzend en verleidelijk. Maar haar inhoud is giftig. Ze heeft de volken bedwelmde, hun oordeel vertroebeld, hun zedelijkheid ondermijnd. De invloed van Babylon is dus niet beperkt tot haar grenzen. Ze heeft macht gehad over koningen, over kerken, over mensenharten. En die invloed is niet verdwenen — ze leeft voort in moderne systemen, instellingen en denkwijzen die zich afkeren van Gods wetten.

“Zij is haast ineens gevallen, ja verbroken; huilt over haar, neemt balsem voor haar pijn, misschien zal zij genezen worden.” Jeremia 51:8

De val van Babel komt plotseling, onverwacht. Mensen huilen over haar, niet uit berouw, maar uit verlies. Zij willen haar redden, genezen, herbouwen. Maar de Schrift is duidelijk: er is geen herstel voor Babylon. Haar ondergang is onomkeerbaar. Zij heeft haar tijd gehad, zij heeft haar zonden vol gemaakt. Wie haar probeert te redden, verzet zich tegen Gods plan.

“Wij hebben Babel genezen, maar zij is niet genezen; verlaat haar, en laat ons gaan, een ieder naar zijn land; want haar oordeel raakt aan de hemel en rijst op tot aan de bovenste wolken.”
Jeremia 51:9

Er is slechts één juiste reactie op de ondergang van Babel: haar verlaten. Niet slechts fysiek, maar geestelijk, moreel, ideologisch. Wie aan haar vasthoudt, zal met haar vergaan. Haar zonden zijn zó talrijk, zó opzichtig, dat ze tot in de hemel reiken. En God zal haar niet ontzien. Daarom roept Hij Zijn volk op: “Ga uit van haar, Mijn volk.”

De profeet toont dat de val van Babylon niet slechts een politieke omwenteling is, maar een geestelijke scheiding. Het is de scheiding tussen het volk van God en de volkeren der wereld. Tussen gerechtigheid en onrecht. Tussen waarheid en leugen. Tussen de Koning der hemelen en de god van deze wereld. En ieder mens moet kiezen waar hij staat. Want wanneer Babylon valt — en dat zal zij — zal zij allen meesleuren die haar liefhebben.

De Hamer der Aarde Wordt Verbroken

Babylon wordt in de Schrift niet alleen voorgesteld als een verleidster of hoer, maar ook als een wapen — een machtige hamer waarmee de volkeren verbrijzeld werden. In deze rol werd zij niet slechts gezien als een religieus-seduceerbaar systeem, maar als een brute,

controlerende macht die met ijzeren vuist heerst over naties. En diezelfde Babylon, die zich eeuwenlang als onoverwinnelijk heeft gepresenteerd, wordt nu zelf verbrijzeld.

“Gij zijt Mijn hamer geweest, en wapenen des krijg; en Ik heb door u volken in stukken geslagen, en door u koninkrijken verbroken.” Jeremia 51:20

God had Babylon ooit gebruikt als instrument van oordeel — tegen Tyrus, tegen Egypte, zelfs tegen Israël. Maar nu is haar rol uitgespeeld. De hamer die eens in Zijn hand lag, is verroest en besmet geraakt. Wat God gebruikte, maar Zichzelf verheven heeft, zal worden gebroken.

“En Ik zal aan Babel, en aan al de inwoners van Chaldea, al hun kwaad vergelden, dat zij in Sion gedaan hebben voor uw ogen, spreekt de HEERE.” Jeremia 51:24

De HEERE vergeet niets. Alles wat Babylon heeft gedaan — tegen Zijn stad, tegen Zijn volk, tegen Zijn wet — zal terugkeren op haar eigen hoofd. Geen enkel kwaad wordt over het hoofd gezien. En terwijl de wereld wegkijkt of goedpraat, houdt God nauwkeurig rekenschap. Want de HEERE is niet slechts Rechter, Hij is ook Getuige.

“Zie, Ik wil aan u, gij verdervende berg, spreekt de HEERE, die de ganse aarde verderft; en Ik zal Mijn hand tegen u uitstrekken, en u van de steenrotsen afwentelen, en Ik zal u tot een brandenden berg maken.” Jeremia 51:25

God noemt Babylon een ‘verdervende berg’ — een kolos die verwoesting brengt over de gehele aarde. En Hij zal deze berg niet alleen klein maken, maar volledig wegvagen. Zij wordt niet hersteld, niet hervormd, maar afgekeurd en vernietigd. Er blijft niets van over dat nog bruikbaar is. Haar vuur zal niet verlichten, maar verteren.

“En zij zullen van u geen hoeksteen nemen, noch een steen tot fundament; maar gij zult een eeuwige woestheid zijn, spreekt de HEERE.” Jeremia 51:26

Niemand zal nog iets uit Babel willen gebruiken. Zelfs haar stenen zijn waardeloos geworden. De fundamenten van haar systeem zijn onheilig en kunnen nooit meer de basis zijn voor iets rechtvaardigs. Haar naam zal niet meer genoemd worden in hoop, maar in afschuw. En zij zal dienen als eeuwig voorbeeld van wat er gebeurt met een macht die zich tegen God verheft.

De hamer die volkeren sloeg, wordt nu zelf geslagen. En de boodschap is duidelijk: geen macht is te groot, geen rijk te stevig, geen systeem te hecht om niet door Gods hand verbroken te worden. Alles wat mensen opbouwen buiten Hem om, zal eindigen zoals Babel — verbrijzeld, verlaten, en verbrand.

De Vergelding van de HEERE: Volledig en Onontkoombaar

De val van Babylon wordt voorgesteld als een daad van goddelijke vergelding. Niet zomaar een straf uit de hemel, maar een weloverwogen antwoord op eeuwen van onderdrukking, arrogantie en godslastering. God vergeldert wat Babel gedaan heeft — niet alleen tegen Zijn volk, maar tegen de waarheid, de gerechtigheid en Zijn naam. En Hij doet dat niet in het geheim, maar voor de ogen van de wereld. Opdat iedereen zal weten: de HEERE is een God van recht.

“Hoe is Sesach ingenomen, en hoe is de roem der ganse aarde ingenomen! hoe is Babel geworden tot een ontzetting onder de heidenen!” Jeremia 51:41

De ondergang van Babel zal niet stil plaatsvinden. Zij die eens geroemd werd om haar pracht, haar rijkdom, haar wereldwijde invloed — zij zal tot een schrikbeeld worden voor de volken. De mensen zullen haar niet meer bewonderen, maar vrezen wat zij vertegenwoordigde. Alles wat groot leek, zal worden ontbloot als bedrog.

“De zee is opgegaan over Babel; zij is met de grootheid harer golven bedekt.” Jeremia 51:42

De ondergang komt als een vloedgolf. Onstuitbaar, allesoverweldigend. Net als in de dagen van Noach, komt het oordeel plotseling, en alles wat leeft in Babylon zal overspoeld worden. Niet slechts symbolisch, maar reëel. Want de zonde heeft zich opgestapeld, en Gods oordeel komt als wateren die de hoogte van de hemel raken.

“Haar steden zijn geworden tot een woestheid, een dor land en een wildernis, een land waarin niemand woont, en geen mensenkind doortrekt.” Jeremia 51:43

Wat eens de trots van de wereld was, wordt een onbewoonbaar oord. Een woestenij zonder toekomst. Geen reiziger zal erlangs trekken. Geen pelgrim zal er nog eer vinden. Want waar God eenmaal gesproken heeft, blijft Zijn oordeel staan. De herinnering aan Babylon wordt niet in stand gehouden om te eren, maar om te waarschuwen.

“En Ik zal bezoeking doen over Bel te Babel; en Ik zal uit zijn mond uitbrengen wat hij ingeslokt heeft; en de heidenen zullen niet meer tot hem toe lopen; ja, ook de muur van Babel zal vallen.” Jeremia 51:44

Zelfs de afgoden van Babel zullen niets kunnen behouden. De HEERE zal hun kracht breken. Alles wat zij hebben opgeslokt — rijkdom, volkeren, eer — zal weer uitgespuwd worden. En hun tempels, hun muren, hun systemen zullen vallen. Niet één steen blijft op de ander. Alles wordt blootgelegd, geoordeeld, en tenietgedaan.

En daarin ligt de les: er is geen systeem, geen rijk, geen religieus bouwwerk dat standhoudt wanneer het zich keert tegen de HEERE. Wie vertrouwt op mensen, op muren, op macht, zal vallen met Babel. Maar wie zijn toevlucht zoekt bij de God van Israël, zal staan — ook als de wereld in elkaar zakt.

Gaat Uit van Haar, Mijn Volk

De boodschap van de HEERE aan Zijn volk is helder, krachtig en zonder ruimte voor compromis: “Gaat uit van haar.” Deze oproep is geen suggestie, maar een goddelijke opdracht. Babylon is besmet. Alles wat zij vertegenwoordigt — haar religie, haar economie, haar cultuur, haar politiek — is doordrenkt met zonde en opstandigheid tegen God. Wie in haar blijft, deelt in haar zonden. En wie haar omhelst, zal getroffen worden door haar oordeel.

“Mijn volk! trekt uit het midden van haar, en redt een ieder zijn ziel van de hittigheid van de toorn des HEEREN.” Jeremia 51:45

Deze oproep is gericht tot “Mijn volk” — niet tot de wereld, niet tot de heidenen, maar tot hen die Zijn naam dragen. Zij die denken veilig te zijn omdat ze geloven, omdat ze bidden, omdat ze zich religieus noemen, worden hier gewaarschuwd: als je in Babylon blijft, zul je haar lot delen. De toorn van de HEERE komt niet met onderscheid tussen gelovige en ongelovige als zij beiden dezelfde zonden vasthouden.

“En opdat uw hart zich niet week make, en gij niet vreest voor het gerucht dat in het land gehoord zal worden; want in dit jaar zal het gerucht komen, en daarna in het volgende jaar zal er een ander gerucht komen, en geweld in het land, heerser tegen heerser.” Jeremia 51:46

Gods volk moet niet schrikken van de chaos. Er zullen geruchten zijn van oorlogen, van regeringen die vallen, van heersers die elkaar bevechten. De wereld zal in beroering zijn. Maar het is geen reden om stil te blijven of af te wachten. Integendeel: het is een bevestiging dat het oordeel nabij is. En daarom moeten de gelovigen handelen — niet door zich te bewapenen met menselijke middelen, maar door zich los te maken van het systeem dat Babylon is.

“Daarom, ziet, de dagen komen, dat Ik bezoeking zal doen over de gesneden beelden van Babel, en haar ganse land zal beschaamd worden; en al haar verslagenen zullen in het midden van haar vallen.” Jeremia 51:47

Niets van Babel blijft overeind. Haar afgoden — zichtbaar of onzichtbaar, gemaakt van steen of van ideologie — zullen vernietigd worden. Haar land zal beschaamd staan. Haar doden zullen haar pleinen vullen. Dit is geen symboliek, dit is profetie. En zij is gericht tot iedereen die denkt dat Babel nog te hervormen is, nog te redden valt. Het oordeel komt. En het is onafwendbaar.

Wie ogen heeft om te zien, zal weten dat dit alles spreekt van onze eigen tijd. Babylon leeft voort — in banken, in scholen, in kerken, in media, in regeringen. En God roept: “Ga uit van haar, Mijn volk.” Het is geen fysieke vlucht, maar een geestelijke afscheiding. Niet langer deelhebben aan haar leugens, haar zonden, haar afgoden. Want wie blijft, zal verbranden. Maar wie gehoorzaamt, zal leven.

De Strijd van de Heiligen tegen Babylon

De strijd tegen Babylon is geen neutrale zaak. Het is geen conflict waar men zich als toeschouwer toe kan verhouden. Integendeel, het is een frontlijn waarin ieder kind van God positie moet kiezen. Want Babylon is geen passieve tegenstander. Zij is actief, agressief, en uitgekiend in haar strategie om het volk van God te misleiden, te verdelen en te onderwerpen. En daarom is het noodzakelijk dat de heiligen ontwaken, zich wapenen met Gods Woord, en Babylon confronteren met de waarheid.

“Toen maakten de boogschutters zich op tegen Babel, allen die den boog spannen; en zij omsingelden haar rondom; van daar dat niemand van haar ontkome; vergeldt haar naar haar werk, doet haar naar alles wat zij gedaan heeft; want zij is trots geweest tegen den HEERE, tegen den Heilige Israëls.” Jeremia 50:29

Babylon heeft zich niet zomaar vergist. Zij heeft bewust gekozen tegen de HEERE, Zijn wet en Zijn volk. Haar trots is haar valkuil. En de gelovigen zijn hier opgeroepen om haar niet te

sparen, maar haar te vergelden naar haar werken. Het is een oproep tot gerechtigheid — geen persoonlijke wraak, maar heilige vergelding.

“Daarom zullen haar jongelingen vallen op haar straten, en al haar krijgslieden zullen vergaan te dien dage, spreekt de HEERE.” Jeremia 50:30

Zelfs de sterken van Babel — haar soldaten, haar leiders, haar verdedigers — zullen geen stand houden. Het is de dag van de HEERE, niet van mensen. En Hij zal zorgen dat Babel geen kracht meer overhoudt om zich te verzetten. Haar arrogantie wordt haar ondergang.

“Ziet, Ik wil aan u, gij trotse! spreekt de Heere, HEERE der heirscharen; want uw dag is gekomen, de tijd dat Ik u bezoeken zal. Jeremia 50:31

De HEERE richt Zich rechtstreeks tot Babylon: “Gij trotse!” Het is een aanklacht tegen haar houding, haar geest. En Hij zegt erbij: “uw dag is gekomen.” De genadetijd is voorbij. De weegschaal is vol. En de HEERE Zelf zal haar bezoeken. Niet met zegen, maar met oordeel. Niet met geduld, maar met vuur.

“En de trotse zal struikelen en vallen, en niemand zal hem oprichten; en Ik zal een vuur aansteken in zijn steden, dat alles rondom hem zal verteren.” Jeremia 50:32

Wanneer de trotse valt, is er geen herstel. Geen politieke oplossing, geen religieuze hervorming, geen alliantie zal haar helpen. God Zelf zal haar steden in vuur zetten. En dat vuur zal niet alleen fysieke structuren verteren, maar het hele systeem — de handel, de religie, de propaganda, de moraal. Alles brandt.

Daarom is het noodzakelijk dat Gods volk zich niet langer stilhoudt. De strijd tegen Babylon vraagt actie. Niet met zwaarden van ijzer, maar met het zwaard van het Woord. Niet met politieke petities, maar met geestelijke gehoorzaamheid. Want alleen de waarheid kan de leugen ontmaskeren. En alleen het licht kan de duisternis verdrijven. De overwinning is zeker — maar de strijd is echt. En ieder die weigert te kiezen, kiest alsnog.

De Dag van de Wraak van de HEERE

De val van Babylon is onafwendbaar, want het is de uitvoering van een vonnis dat al lang geleden is uitgesproken. De HEERE heeft Zich lang ingehouden, maar nu breekt de dag van Zijn wraak aan — niet zomaar uit toorn, maar uit gerechtigheid. Want Babylon heeft Zich opzettelijk tegen Hem gekeerd, heeft Zijn volk onderdrukt, Zijn wet vertrapt, en Zijn naam gelasterd. En God laat Zich niet bespotten.

“Zeg het in Babel, en breng het voort in het land der Chaldeeën, en zegt: Babel is ingenomen, Bel is beschaamd, Merodach is verbijsterd; haar beelden zijn beschaamd, haar drekgoden zijn verbijsterd.” Jeremia 50:2

De goden van Babel, haar religieuze façade, worden niet gespaard. Alles wat zij aanbad, alles waarin zij hoop stelde, wordt vernietigd. Haar afgoden blijken machteloos, haar religieuze leiders verstomd. En de stad die zich roemde in wijsheid, rijkdom en mysterie, ligt in puin. De waarheid wordt niet langer onderdrukt — zij klinkt luid in de straten van haar val.

“Want dat is de dag der wraak van den HEERE, ter vergelding, opdat Hij Zich wreke van Zijn tegenpartij.” Jeremia 51:6

Deze dag is geen wraakzuchtige uitbarsting, maar een rechtvaardige vereffening. Het is Gods antwoord op eeuwen van bedrog, moord, tirannie en afgoderij. Het is de dag waarop de HEERE Zich wrekt — niet uit wrok, maar uit heilige gerechtigheid. En niemand kan die hand tegenhouden.

“Zo zegt de HEERE der heirscharen: De brede muur van Babel zal ten gronde gebroken worden, en haar hoge poorten zullen met vuur aangestoken worden, zodat de volken tevergeefs gearbeid hebben, en de natiën zich voor het vuur vermoeid hebben.” Jeremia 51:58

Alles wat door mensen werd opgebouwd — de torens, de muren, de poorten — wordt neergehaald. De stad waarop zovelen hun hoop hadden gesteld, waarin de volken investeerden, waaraan natiën zich gebonden hadden, blijkt niets dan as. Hun arbeid was vergeefs, hun inzet was misplaatst. Want wie bouwt op leugen, bouwt op zand.

De profetie eindigt niet met herstel van Babel, maar met haar definitieve ondergang. De boodschap is helder: God zal haar niet sparen, en Zijn volk mag haar niet liefhebben. Babylon is geen plek voor hervorming, geen systeem dat gerepareerd kan worden. Zij is voor altijd veroordeeld.

En zo roept de HEERE nogmaals: “Gaaf uit van haar, Mijn volk.” Laat af van haar gewoonten, haar taal, haar feestdagen, haar economie, haar politiek en haar religie. Want alleen wie scheiding maakt tussen licht en duisternis, zal niet getroffen worden wanneer het vuur komt. De overwinning is voor hen die trouw blijven — trouw aan de wet, trouw aan de waarheid, trouw aan de HEERE, Die rechtvaardig oordeelt.

Hoofdstuk 5

Esau-Edom: De Werkelijke Macht achter Babylon

De profetieën over Babylon in Jeremia 50 en 51 zijn niet alleen gericht op een fysiek rijk dat ooit op aarde bestond, maar openbaren ook de geestelijke en etnische macht die erachter schuilt. Want hoewel Babel in de oudheid viel, is de geest van Babylon — haar systeem, haar macht, haar afgodendienst — tot op de dag van vandaag levend en werkzaam. En in de woorden van de profeet zien we een diepere laag van openbaring: Babylon en Edom, Esau, zijn met elkaar verweven.

Wie is Esau-Edom? In Genesis lezen we dat Esau zijn eerstgeboorterecht verkocht aan Jakob, en later in wrok wegliep. Zijn nakomelingen, de Edomieten, worden in de Bijbel herhaaldelijk genoemd als vijanden van Israël. In de profetieën van Obadja en Jeremia wordt duidelijk dat Edom niet alleen een volk is, maar een symbool van blijvende vijandschap tegen Gods volk. En deze vijandschap is niet verdwenen. In feite leeft zij voort in het systeem dat nu bekendstaat als Babylon.

“Want tegen Edom, zegt de HEERE der heirscharen: Is er geen wijsheid meer in Teman? Is de raad vergaan van de verstandigen? Is hun wijsheid verdwenen?” Jeremia 49:7

Deze woorden lijken buiten de Babylon-profetie te vallen, maar dat is niet zo. Want Edom en Babylon zijn in de eindtijd geestelijk identiek. De Edomieten — ook historisch gezien — hebben zich geleidelijk vermengd met andere volken, en uiteindelijk zijn velen onder hen opgegaan in wat wij nu kennen als het moderne Joodse volk. Historische bronnen, zoals Josephus en de Joodse encyclopedieën, bevestigen dat de Edomieten werden opgenomen in Judea onder John Hyrcanus. En sindsdien zijn de lijnen tussen Juda en Edom vervaagd — niet in de ogen van God, maar in de waarneming van de wereld.

Dat betekent dat het Babylon van vandaag, met haar banken, haar media, haar politieke macht en haar religieuze invloed, in grote mate bestuurd wordt door de geest van Esau-Edom. Deze macht bedekt zich met religieuze schijn, met intellectuele superioriteit, met morele praat — maar zij is geworteld in rebellie tegen God, in haat tegen Zijn volk en in de verwerping van Zijn Zoon.

En zo wordt duidelijk waarom Jeremia zo krachtig spreekt over de ondergang van Babylon. Want het is niet alleen een oordeel over een stad of een land, maar over een bloedlijn, een geestelijke macht, een geslacht van vijandschap. De HEERE zal haar vernietigen. En dat oordeel is niet slechts moreel of symbolisch — het zal zichtbaar zijn in de wereld. De systemen van Edom zullen instorten. Hun macht over de naties zal gebroken worden. Hun leugens zullen ontmaskerd worden. En hun eind zal komen, zoals voorzien door de profeten.

De Mond van Babylon Wordt Gesloten

Een van de kenmerken van Babylon is haar invloed via woorden. Niet enkel militair geweld of financiële macht, maar vooral door de beheersing van onderwijs, media en religie heeft Babylon — oftewel Edom — de wereld misleid. Haar stem weerklinkt overal: in politiek correcte taal, in morele verwarring, in verdraaide theologie. Maar Jeremia profeteert dat deze stem zal verstommen.

“Toen las Jeremia al deze woorden in het boek, tot aan het einde toe, hetgeen over Babel geschreven was.” Jeremia 51:60

Jeremia sprak niet slechts tot zijn eigen generatie, maar tot de volken der aarde en tot de toekomstige generaties. Zijn woorden zijn geschreven als getuigenis, als waarschuwing, en als vonnis. En ze zullen niet leeg terugkeren. De boodschap is helder: het systeem van Babylon zal niet standhouden, want het is gebouwd op leugen.

“En Jeremia zeide tot Seraja: Als gij in Babel zult gekomen zijn, zo zie toe, en lees al deze woorden; en gij zult zeggen: O HEERE! Gij hebt over deze plaats gesproken, dat Gij ze zult uitroeien, zodat er geen inwoner in zij zal zijn, van de mens tot het vee toe, maar zij zal worden tot eeuwige woestheden.” Jeremia 51:61–62

De profetie is niet alleen een vooraankondiging van verwoesting, maar ook een opdracht aan Gods dienaren om deze waarheid te verkondigen — zelfs te midden van Babel zelf. De boodschap van oordeel moet klinken, ondanks de tegenstand, ondanks de spot, ondanks het verzet. Want alleen de waarheid maakt vrij. En wie zwijgt, draagt bij aan de leugen.

“En het zal geschieden, als gij zult geëindigd hebben dit boek te lezen, dat gij daaraan een steen zult binden, en het in het midden van de Frath zult werpen; en zult zeggen: Alzo zal Babel zinken, en niet opstaan, vanwege het kwaad dat Ik over haar brengen zal; en zij zullen mat worden.” Jeremia 51:63–64

Het beeld is krachtig. Jeremia bindt de woorden aan een steen en werpt ze in de rivier. Zo zal Babel zinken — onherroepelijk, onomkeerbaar. Haar stem zal verstommen, haar invloed vergaan. Zij zal niet weder opstaan. Wat zij opgebouwd heeft, zal in het water van Gods oordeel verdwijnen, net als de steen.

En zo eindigt Jeremia zijn boodschap niet met hoop voor Babel, maar met haar ondergang. Er is geen herstel voor het systeem dat zich verheft tegen God. Wie Babylon liefheeft, zal met haar vergaan. Maar wie haar verlaat, wie zich keert tot de HEERE, die zal gered worden uit haar ondergang. De tijd van keuze is nu.

Edoms Hoogmoed en Babylon's Troon

De profetieën tegen Babylon zijn tegelijkertijd een oordeel over Edom, omdat de geest van beide verweven is. Wat Edom niet kon bereiken met open oorlog tegen Jakob, heeft zij geprobeerd via infiltratie, manipulatie en overheersing. Ze hebben zich een weg gebaand tot in de hoogste kringen van macht en religie, met als doel: de troon overnemen van Gods volk, over Gods wet, over Zijn erfenis. En precies dát is de zonde die Babylon haar oordeel bezorgt — niet alleen wat zij gedaan heeft, maar wie zij geworden is.

“Uw hoogmoed heeft u bedrogen, gij die in de kloven der steenrotsen woont, die de hoogte der heuvelen houdt; ofschoon gij uw nest hoog maakt als de arend, Ik zal u van daar nedertrekken, spreekt de HEERE.” Jeremia 49:16

Het is precies deze hoogmoed — het zich verheffen boven Gods gezag — die Babylon kenmerkt. Ze woont zogezegd in rotsen, op hoogte, in veiligheid. Ze denkt onaantastbaar te

zijn, boven correctie verheven, onaangeraakt door oordeel. En precies dát zal haar ondergang zijn. Want niemand is veilig wanneer hij zich verheft tegen de HEERE.

“Want Ik heb Esau ontbloot, zijn verborgene plaatsen zijn ontdekt, dat hij zich niet verbergen kan; zijn zaad is verstoord, en zijn broederen, en zijn naburen, en hij is niet.”
Jeremia 49:10

Edom, die zich eeuwenlang verstopt heeft achter religieuze maskers en vrome woorden, wordt nu door God zelf ontbloot. Zijn geheimen worden openbaar. Zijn vermeende onschuld wordt ontmaskerd. Zijn zaad — zijn geestelijke en fysieke nakomelingen — worden als onvruchtbaar verklaard. Zijn invloed is ten einde.

De identificatie van Edom met het hedendaagse Babylon is geen vage theorie, maar een Bijbelse werkelijkheid. In Openbaring 17 en 18 wordt deze macht ‘Mysterie, het grote Babylon’ genoemd — een naam vol bedekking, misleiding, en verwarring. Zij zit op vele wateren, beïnvloedt koningen, bedwelmt volken, en vermengt religie met politieke macht. En zij heeft de martelaren van Jezus op haar geweten. Het is dezelfde geest, dezelfde vijand, dezelfde strijd.

En daarom is het oordeel tegen Babel tegelijk een oordeel tegen Edom. Hun lotsbestemming is identiek, omdat hun zonden identiek zijn. Zij hebben gestreden tegen God, tegen Zijn volk, en tegen Zijn wetten. En nu zal de HEERE hen verootmoedigen, ontmaskeren en vernietigen.

Het volk van God moet dit weten. Want velen zijn verward, denken dat Edom ‘de broeder’ is, denken dat Babylon slechts een figuur uit het verleden is. Maar wie ogen heeft om te zien, zal weten: de strijd is nu. En de vijand is bekend — niet vanwege onze eigen wijsheid, maar omdat Gods Woord het openbaart.

De Ondergang van de Hoogmoedigen

De HEERE is geduldig, maar niet oneindig. En de tijd komt dat Hij Zijn oordeel zal uitstorten over de volken die Zich tegen Hem verheven hebben. Babylon — en zij die haar geest dragen — hebben zich grootgemaakt, hun troon gebouwd op bedrog, en de waarheid onderdrukt. Maar hun einde is nabij. Niet omdat mensen dat wensen, maar omdat God het heeft besloten.

“Zo zegt de HEERE der heirscharen: Ziet, Ik zal u breken, gij trotse! en Ik zal uw horens van ijzer maken; en Ik zal u verbrijzelen met een hamer, en u als kaf maken op de dorsvloer.”
Vrije parafrase op Jeremia 50 en 51

De HEERE noemt Babylon “de trotse”. Niet slechts vanwege haar macht, maar vanwege haar geest. Ze veracht de wet van God, ze keert zich tegen Zijn volk, ze verdraait Zijn Woord. En daarom zal Hij haar breken — niet gedeeltelijk, maar volledig. De hamer van de HEERE is geen mensenwerk; het is een kracht die alles verpulvert wat niet in lijn is met Zijn rechtvaardigheid.

“Want de dag van de HEERE der heirscharen zal zijn over alle hovaardige en verhevene, en over al wat hoog is, dat het vernederd worde.” Jesaja 2:12

Dit oordeel is universeel. Niet alleen over een geografische stad, maar over elk systeem dat zichzelf verheft boven Gods waarheid. Of het nu religie is, wetenschap, overheid of cultuur — wie zich grootmaakt ten koste van God, zal vernederd worden. De HEERE laat Zich niet bespotten.

Het hedendaagse Babylon heeft vele gezichten. Het is niet langer slechts één stad of één natie, maar een wereldwijd netwerk van instellingen, denkbeelden en systemen die allen één doel dienen: de mens centraal stellen in plaats van God. Maar deze structuren zullen vallen. De bijbel noemt haar “de grote hoer, die op de wateren zit” — een macht die naties dronken maakt van haar verderfelijke wijn. Maar ook zij zal geoordeeld worden, want haar zonden zijn opgestegen tot aan de hemel.

En in die dag zal er geen twijfel meer zijn. Geen discussie over interpretatie, geen ruimte voor relativisering. Want wanneer Babylon valt, zal iedereen weten dat het de HEERE Zelf is die dit oordeel heeft voltrokken. Dan zal geen predikant meer fluisteren over liefde zonder gerechtigheid. Geen staatshoofd zal zich nog beroemen op vrede zonder waarheid. Geen bank zal nog vertrouwen schenken. Alles wat niet van God is, wordt weggevaagd.

Daarom: wees gereed. Keer je af van haar. Bekeer je, verlaat haar wegen, verbreek haar banden. Want wie haar geest draagt, zal ook haar lot dragen. Maar wie zich verootmoedigt voor de HEERE, zal leven — zelfs te midden van het oordeel.

Israël, Gods Strijdwapen

Te midden van de oordelen over Babylon klinkt een onverwachte, maar krachtige waarheid: God zal niet alleen Zelf Babel straffen, Hij zal daarbij Zijn eigen volk gebruiken als instrument. Israël, dat eeuwenlang werd onderdrukt en verstrooid, zal in Gods plan hersteld worden tot een machtig strijdwapen — niet met zwaarden van ijzer, maar met de geestelijke kracht van waarheid, gerechtigheid en gehoorzaamheid.

“Gij zijt Mijn hamer en oorlogswerk, en door u zal Ik de volken in stukken slaan; en door u zal Ik koninkrijken verderven.” Jeremia 51:20

Israël — niet het valse ‘geestelijke Israël’, niet een religieus systeem, maar het échte, fysieke volk dat God uitverkoren heeft — zal niet passief toekijken terwijl de wereld brandt. Zij zullen opstaan in gehoorzaamheid en in waarheid. God zal hen gebruiken om Babylon neer te slaan. Niet door tanks of kogels, maar door het Woord, door gehoorzaamheid aan Zijn wetten, en door het verbreken van iedere valse band met het systeem.

“En door u zal Ik den paard en zijn ruiter in stukken slaan; en door u zal Ik den wagen en zijn ruiter in stukken slaan.” Jeremia 51:21

De strijd is breed: tegen het leger van Babylon, tegen haar militaire macht, tegen haar leiders en hun middelen. Alles wat zij heeft opgebouwd als zekerheid, wordt door de HEERE verbrijzeld via Zijn volk. En dit gebeurt niet op de manier van deze wereld — maar door het herstel van recht, door het verwerpen van afgoderij, door het prediken van Zijn waarheid te midden van een wereld vol leugen.

“En door u zal Ik mannen en vrouwen in stukken slaan; en door u zal Ik ouden en jongeren in stukken slaan; en door u zal Ik jongelingen en jonge dochters in stukken slaan.” Jeremia 51:22

Deze verzen klinken hard, maar ze onthullen een geestelijke realiteit. Het oordeel van God maakt geen onderscheid op basis van leeftijd, geslacht of status. Iedereen die zich verbonden heeft met Babylon, deelt in haar lot. En wie zich tot het volk van God rekent, maar vasthoudt aan haar zonden, zal ook getroffen worden.

“En door u zal Ik den herder en zijn kudde in stukken slaan; en door u zal Ik den landman en zijn juk van runderen in stukken slaan; en door u zal Ik stadhouders en overheden in stukken slaan.” Jeremia 51:23

Zelfs leiders, herders, en bestuurders worden genoemd. Want het Babylonische systeem heeft zich vermengd met elke laag van de samenleving — kerk, landbouw, regering, handel. En het oordeel van God zal dat hele netwerk treffen. Niet alleen het hoofd, maar ook de schakel eronder. Niet alleen de leider, maar ook de volger die weigert zich af te scheiden van het kwaad.

Daarom roept God Zijn volk op om zich gereed te maken. Niet met protestborden, maar met gehoorzaamheid. Niet met geweld, maar met de wet des HEEREN. Want Israël is Zijn strijdwapen — niet om eigen eer te zoeken, maar om Zijn gerechtigheid zichtbaar te maken op aarde. En in die strijd zal geen mens Hem tegenhouden.

Gods Volk Wint, Niet Babylon

De moderne wereld beschouwt de toekomst als onzeker. Men hoopt op vooruitgang, technologie, vrede — maar de Bijbel laat zien dat dit alles schijn is. Babylon zal niet zegevieren. Haar systemen zijn al veroordeeld. En terwijl zij nog hoogmoedig spreekt, voorbereidingen treft, en zichzelf prijst, heeft God al gesproken: “Zij is gevallen.” Het is beslist. Niet omdat mensen het zeggen, maar omdat de HEERE het heeft aangekondigd.

“Babel is een dorre berg, een verdervingsberg; zegt de HEERE; die de gehele aarde verdorven heeft; en Ik zal Mijn hand tegen haar uitstrekken, en haar van de steenrots afwentelen, en haar maken tot een verbrande berg.” Jeremia 51:25

Babylon is geen levend lichaam, maar een dode massa. Ze lijkt nog invloedrijk, nog rijk, nog machtig. Maar God noemt haar al een dorre berg — een symbool van wat eens hoog stond, maar nu niets meer voortbrengt. Ze zal verbranden, omdat zij de gehele aarde verdorven heeft. Babylon heeft de naties besmet met haar afgoderij, haar leugens, haar morele verval. Maar dat bederf zal niet ongestraft blijven.

“En men zal van u geen steen nemen tot een hoeksteen, noch een steen tot een fundament; want gij zult tot eeuwige woestheden zijn, spreekt de HEERE.” Jeremia 51:26

Er zal niets overblijven van waarde. Geen fundamentsteen, geen herinnering, geen herbouw. Niemand zal haar eren of trachten te herstellen. Haar nalatenschap zal bestaan uit verwoesting, niet uit opbouw. En daarin ligt haar einde: totaal en definitief.

Maar terwijl Babylon valt, richt God Zijn volk op. Israël, dat verstrooid was, veracht werd, onderdrukt werd, zal nu herrijzen. Niet als wereldse supermacht, maar als een geestelijk volk dat Gods wet bewaart en Zijn waarheid uitdraagt. De strijd eindigt niet in duisternis, maar in overwinning — voor hen die de HEERE vrezen.

“Zo zegt de HEERE: Ziet, een volk komt uit het noorden, en een grote natie, en vele koningen zullen opgewekt worden van de einden der aarde.” Jeremia 50:41

Deze profetie spreekt van het volk dat God gebruikt om Babylon te verslaan. In geestelijke zin is dit Israël — het ware, gehoorzame volk van de HEERE. In plaats van gebonden te zijn aan het systeem, worden zij opgewekt als een leger van waarheid, reiniging en oordeel. Niet in eigen kracht, maar in gehoorzaamheid aan hun God.

Daarom is dit niet het uur van moedeloosheid, maar van vastberadenheid. Want het oordeel komt — en met dat oordeel ook het herstel. Babel brandt, maar Sion zal staan. Wie de HEERE vreest, hoeft de toekomst niet te vrezen. Want Zijn plan is zeker, Zijn Woord is vast, en Zijn volk zal uiteindelijk overwinnen.

Het Vuur van God Verteert het Systeem

Het systeem van Babylon, dat zich uitstrekt over economie, religie, onderwijs en politiek, zal niet door mensenhanden ten val komen. De HEERE Zelf zal haar verteren. Niet stukje bij beetje, maar met vuur. Niet symbolisch, maar letterlijk, geestelijk en historisch. En dat vuur is al aangestoken — in de harten van gelovigen die zich afkeren van leugen, in de waarheid die openbaar komt, in het afbrokkelen van instituties.

“En Ik zal een vuur aansteken in haar steden, dat alles rondom haar zal verteren.” Jeremia 50:32

Geen enkel bastion van Babylon blijft gespaard. Haar steden — de machtscentra van corruptie — zullen niet herbouwd worden. Wat nu nog lijkt te bloeien, zal veranderen in as. Want Babylon heeft zich niet slechts vergist, zij heeft zich schuldig gemaakt aan opstand, aan afgoderij, aan de vervolging van Gods volk.

“Al haar beelden zijn verbijsterd; haar drekgoden zijn beschaamd.” Jeremia 50:2

Haar religie, haar schijnheiligheid, haar theologieën — alles wordt blootgelegd als leeg en vals. De afgoden van Babel zijn geen goden, maar het werk van mensenhanden, bedacht om het volk te misleiden. En wanneer het vuur komt, blijkt hoe kwetsbaar hun altaar is. Hun naam, hun prestige, hun invloed: alles verdwijnt als rook.

Maar het oordeel blijft niet hangen in vernietiging alleen. Het opent de weg voor herstel. Want zodra Babylon valt, ontstaat ruimte voor de zuivere aanbidding van de HEERE. Geen vermenging, geen compromissen, geen politieke prediking — maar de wet en het getuigenis, zoals het was in het begin. En dat is de hoop voor Israël.

“In die dagen en te dien tijde, spreekt de HEERE, zullen de kinderen Israëls komen, zij en de kinderen van Juda te zamen; zij zullen gaan, wenende voortgaande, en den HEERE hun God zoeken.” Jeremia 50:4

Als het systeem instort, zullen de ogen van het volk opengaan. Ze zullen zich herinneren wie hun God werkelijk is. Niet de God van Babylon, niet de God van menselijk succes, maar de HEERE van gerechtigheid. En hun tranen zullen niet zijn van verlies, maar van bekering. Want de leugen heeft plaatsgemaakt voor waarheid.

“Zij zullen vragen naar Sion, en hun aangezichten derwaarts wenden, zeggende: Komt, en laat ons aankleven aan den HEERE in een eeuwig verbond, dat niet vergeten worde.” Jeremia 50:5

Dat is het doel van het oordeel: niet vernietiging om vernietiging, maar herstel door zuivering. En dit verbond — dat niet vergeten wordt — is geen nieuw evangelie, geen nieuwe religie, maar de hernieuwde gehoorzaamheid aan wat God van den beginne gesproken heeft. Geen wetten van mensen, maar de wet van God. Geen menselijke structuren, maar het koninkrijk van de HEERE.

Daarom, als het vuur komt, vrees niet. Want wat verbrand wordt, moest toch al verdwijnen. Maar wat blijft, is het ware fundament: de HEERE, Zijn volk, Zijn waarheid — voor eeuwig.

Het Eeuwige Herstel van Gods Volk

Wanneer de HEERE het oordeel over Babylon heeft voltrokken, blijft er geen macht over die Zijn volk nog gevangen kan houden. De slavernij, de verstrooiing, de onderdrukking — het wordt tenietgedaan. Niet slechts als historisch feit, maar als geestelijk herstel. Want het volk van Israël, dat zo lang gebukt ging onder de lasten van Babel, zal nu vrijuit gaan.

“Mijn volk is een verloren schaap; hun herders hebben hen doen dwalen; zij hebben hen op de bergen omgevoerd; zij zijn van berg tot heuvel gegaan, zij hebben hun leger vergeten.” Jeremia 50:6

De schuld ligt niet alleen bij de vijand. Ook de leiders van het volk — herders, priesters, predikanten — hebben meegewerkt aan de verwarring. Ze hebben Gods kudde niet gevoed, maar verstrooid. Ze hebben de Waarheid vervangen door menselijk redeneren, door geestelijke slaperigheid, door verbonden met Babel. En het volk vergat daardoor haar leger — haar sterkte in de HEERE.

“Allen die hen vonden, aten hen op; en hun wederpartijders zeiden: Wij zijn niet schuldig, dewijl zij gezondigd hebben tegen den HEERE, tegen de woning der gerechtigheid, ja, tegen den HEERE, de Verwachting hunner vadersen.” Jeremia 50:7

De vijanden maakten misbruik van dit geestelijk verval. Ze spraken rechtvaardiging uit over hun geweld, omdat Israël zichzelf verlaten had. Maar hun redenering houdt geen stand. Want hoewel Israël zondigde, is het nog altijd Gods volk. En God laat Zijn erfdeel niet voor eeuwig verstrooid.

“Gaat uit uit het midden van Babel, en gaat uit van het land der Chaldeeën, en zijt als de bokken vóór aan de kudde.” Jeremia 50:8

De roep klinkt helder: verlaat haar. Niet in lichaam alleen, maar in geest, in overtuiging, in praktijk. Kom uit haar politiek, haar religie, haar denken. En wees een bok vóór de kudde —

wees een voorganger in gehoorzaamheid, een leider in bekering. Want dit is het moment van scheiding: Babel wordt geoordeeld, Sion wordt opgericht.

“Want zie, Ik verwek en voer op tegen Babel een verzameling van grote volken uit het land van het noorden; die zullen zich tegen haar scharen, van daar zal zij ingenomen worden; hun pijlen zijn als van een kloek held, die niet ledig wederkeert.” Jeremia 50:9

De vijand wordt overweldigd door een kracht die zij niet kent — een volk dat niet strijdt voor eigen eer, maar voor de eer van God. Hun wapens zijn niet van ijzer, maar van gerechtigheid. Hun pijlen zijn woorden van waarheid, daden van gehoorzaamheid, gebeden van kracht. En Babel, hoe machtig zij zich ook waande, zal bezwijken.

“En Israël is een verstrooid schaap, dat de leeuwen verdreven hebben; eerst heeft hem de koning van Assur opgegeten, en laatst heeft deze Nebukadrezar, de koning van Babel, zijn gebeente gebroken.” Jeremia 50:17

Israël heeft veel geleden. Eerst onder Assyrië, later onder Babylon — en in onze dagen onder moderne machten die dezelfde geest dragen. Maar God heeft dit niet vergeten. Hij weet wat Zijn volk is aangedaan. En Hij zal niet slechts wreken, Hij zal ook herstellen. Wat gebroken is, wordt geheeld.

“Daarom zegt de HEERE der heirscharen, de God Israëls: Zie, Ik zal bezoeken den koning van Babel en zijn land, gelijk als Ik bezocht heb den koning van Assur.” Jeremia 50:18

De cyclus herhaalt zich niet eindeloos. Er komt een einde aan Babel, zoals er een einde kwam aan Assur. Niet omdat Israël sterk is, maar omdat de HEERE getrouw is. Hij heeft het beloofd, en Hij zal het doen. En Zijn volk zal weten: de HEERE is onze Verlosser, eeuwig en rechtvaardig.

Hoofdstuk 6

Esau-Edom en Babylon: Eén en Dezelfde Vijand

De profetieën over de ondergang van Babylon gaan veel dieper dan slechts een oordeel over een oude stad. In de Schrift worden Babylon en Edom herhaaldelijk in één adem genoemd. Ze delen dezelfde geest, dezelfde zonden en hetzelfde lot. De een vertegenwoordigt het religieuze systeem dat zich tegen God verzet, de ander het aardse volk dat God haat. Maar in wezen zijn ze hetzelfde. De Bijbel maakt dit verband niet slechts toevallig, maar structureel.

De profeet Jeremia spreekt over Babel als een macht die met geweld over de aarde gaat en zich vergrijpt aan Gods volk. Tegelijkertijd noemt de profeet Obadja Edom — het nageslacht van Esau — als een vijand die zich verheft tegen Jakob, jaloers is op de zegen, en probeert diens plaats in te nemen.

“De hoogmoed uws harten heeft u bedrogen, gij die woont in de kloven der steenrotsen, in uw hoge woning, die in zijn hart zegt: Wie zal mij ter aarde nederhalen?” Obadja 1:3

Dat is Edom. En het is ook Babylon. Beide stellen zich boven God en boven Zijn volk. Beide denken onaantastbaar te zijn, gevestigd in rotsen, omringd door macht en bondgenoten. Maar de HEERE zegt: “Ik zal u van daar nederhalen.” Geen bastion is veilig voor Zijn oordeel.

De geest van Edom leeft voort in Babylon. Edom, die zijn geboorterecht verkocht en daarna zijn broeder haatte, heeft zich altijd verzet tegen Gods plan. Niet openlijk met wapens alleen, maar sluipend — infiltrerend in godsdienst, economie, politiek. Die geest is wat Babylon voedt.

“En gij zult gezegd hebben: Zie, ik heb een volk opgewekt uit het noorden, dat tegen haar zal optrekken; het zal haar steden tot een woestheid stellen, zodat er geen inwoner in zij zal zijn.” Jeremia 50:3

Wie zal Babylon vernietigen? Het is het volk uit het noorden — profetisch gezien het ware Israël, het herstelde volk van God. Niet het Babylon van onze dagen met haar vlaggen en financiële instellingen zal blijven bestaan, maar het volk dat Gods wet gehoorzaamt. Zij zijn Gods werktuig in Zijn oordeel.

Edom en Babylon zijn niet slechts historische entiteiten. Ze zijn een geestelijke tegenmacht, zichtbaar in de moderne wereld via controle over media, onderwijs, religie, en geld. Wie daar nog aan twijfelt, kijkt niet naar de Schrift, maar naar menselijke opinie. De profeten spraken niet in raadselen, maar in duidelijke lijnen.

De macht van Edom, die zich vandaag uit in de geest van Babylon, zal tot niets worden gemaakt. Niet omdat zij hun macht vrijwillig afleggen, maar omdat God hen zal breken. Hij heeft het gesproken — en Zijn Woord keert niet ledig terug.

De Verholen Erfenis van Esau

De vijandschap tussen Jakob en Esau is niet alleen een familiekwestie; het is de sleutel tot het verstaan van de strijd die tot op heden woedt tussen Gods volk en de machten van deze

wereld. Esau, die zijn eerstgeboorterecht verachtte, heeft sindsdien alles in het werk gesteld om die zegen alsnog toe te eigenen — niet via gehoorzaamheid, maar via bedrog, omkering, en overheersing. En daarin ligt de wortel van Babylon's macht.

“Want de dag des HEEREN is nabij over alle heidenen; gelijk als gij gedaan hebt, zal u gedaan worden; uw vergelding zal op uw eigen hoofd wederkeren.” Obadja 1:15

God heeft het niet vergeten. Wat Edom deed, zal op zijn eigen hoofd terugkeren. Zijn rol in het verraden van Jakob, in het afbreken van Jeruzalem, in het zich meester maken van Gods erfenis — het wordt vergolden. De HEERE is niet vergeten wat er gebeurde, ook al is het voor de wereld verborgen gebleven.

De geschiedenisboeken zwijgen over de beweging van Edomieten na hun verdrijving uit Seïr, maar de Schrift en de geschiedschrijving van buitenbijbelse bronnen onthullen hoe zij zich vestigden in Judea, zich vermengden met de bevolking, en uiteindelijk via religieuze structuren de macht grepen. In de tijd van Jezus waren de Herodianen — Edomieten — aan de macht, onder toezicht van Rome. En zij waren het die met de Farizeeën het complot smeedden om de Zoon van God te kruisigen.

Dat is geen toeval. Dat is de geest van Esau in actie.

“Gij zijt degenen, die rechtvaardigen doden, en het bloed der profeten vergoten hebben.” Mattheüs 23:31–35

Zij bouwden graven voor de profeten die hun voorvaderen vermoordden. Zij beleden godsdienst, maar dienden niet de HEERE. En hun ware identiteit was verborgen onder een mantel van vroomheid. Ze waren geen kinderen van Jakob, maar afstammelingen van Edom. En tot op vandaag dragen zij dezelfde geest.

In het moderne wereldsysteem vinden we opnieuw de geest van Edom — verholen, maar actief. Controle over geld, media, onderwijs, zelfs kerkelijke richtingen — allemaal instrumenten van beïnvloeding die zich tegen de wet van God keren en de macht van de mens centraal stellen. De wereld aanbidt deze machten, vaak zonder het te beseffen. Maar voor wie ogen heeft om te zien, is het duidelijk: Babylon leeft, en Edom regeert haar.

Maar de HEERE laat Zich niet bespotten. De profetieën zijn niet achterhaald. Edom zal geoordeeld worden. Zijn naam, hoe vermengd ook met religieuze en politieke systemen, zal tenietgedaan worden. En het volk van Jakob — het ware Israël — zal weten wie hun vijand is, en wie hun Verlosser.

De Geest van Edom in het Wereldsysteem

Het moderne Babylon, geregeerd door de geest van Edom, heeft zich vermomd in ideologieën, revoluties en economische netwerken. Wat de mensheid “voortgang” noemt, is in werkelijkheid slechts het uitrollen van een systeem dat tot doel heeft God uit te bannen en Zijn volk te onderdrukken. Esau's geest leeft voort in de bewegingen die het christendom willen vervangen door humanisme, gelijkheid zonder waarheid, vrijheid zonder gehoorzaamheid.

“Ik haat Esau, en heb zijn bergen tot verwoesting gesteld, en zijn erfdeel den draken der woestijn.” Maleachi 1:3

Gods afwijzing van Esau is definitief. Niet op basis van willekeur, maar vanwege Esau's aard, zijn daden, zijn geest. Hij verkocht zijn erfenis, haatte zijn broeder, en trachtte die zegen later met geweld terug te nemen. Hij staat model voor elke wereldmacht die pretendeert gerechtigheid te brengen, maar in werkelijkheid de orde van God ondermijnt.

De geest van Edom leeft in het communisme, dat God vervangt door de staat. Ze leeft in het kapitalisme, waar winst belangrijker is dan gerechtigheid. Ze leeft in de democratieën die zich beroemen op vrijheid van meningsuiting, maar Gods wet verbannen uit het publieke leven. En ze leeft in religieuze systemen die zich hebben aangepast aan de wereld, in plaats van zich te onderwerpen aan Gods geboden.

“De trots van uw hart heeft u verleid.” Obadja 1:3

Dat is Edom: overtuigd van eigen wijsheid, eigen macht, eigen rechtvaardigheid. Maar dat alles is bedrog. De HEERE kijkt naar het hart, en Hij ziet de haat, het bedrog, het verzet. En Hij heeft gezegd: Hij zal Edom verwoesten. Niet slechts door natuurlijke middelen, maar door Zijn oordeel — via het volk dat Hij geheiligd heeft, het volk dat leeft naar Zijn geboden.

“Daarom zal hun land worden tot een verwoesting; een eeuwige smaadheid zal er op zijn; niemand zal daarin wonen.” Jeremia 49:13

Dat oordeel is onontkoombaar. Geen alliantie, geen wereldraad, geen geestelijke leugen zal het keren. De HEERE heeft het gesproken — en het zal geschieden. En het volk dat vandaag nog onderdrukt wordt, zal dan opstaan als hoofd en niet meer als staart. Want God zal recht doen.

Dit is de boodschap die Babylon haat. Daarom onderdrukt zij de Schrift. Daarom verdraait zij de identiteit van Gods volk. Daarom roept ze het valse Israël uit tot haar geestelijk verbond. Maar de waarheid zal niet onderdrukt blijven. De stem van de profeten klinkt nog steeds, en zij spreken tegen Edom: uw einde is nabij.

De Val van de Leugen

De wereld herkent de ware vijand van Gods volk niet meer, omdat ze verblind is door een systeem dat de waarheid omdraait. Babylon noemt zichzelf de stad van vrede, van cultuur, van religieuze tolerantie. Maar in werkelijkheid is zij dronken van het bloed der heiligen. En Edom, haar geestelijke motor, wordt niet herkend omdat hij zich gehuld heeft in de mantel van het geloof. Maar God weet wie hij is.

“Wees stil voor de HEERE, want de dag des HEEREN is nabij; want de HEERE heeft een slachtoffer bereid, Hij heeft Zijn genoden geheiligd.” Zefanja 1:7

Dat offer is niet zomaar een ritueel. Het is oordeel. En het oordeel begint bij het huis Gods — bij hen die zeggen dat zij van Hem zijn, maar die in waarheid het systeem van Edom dienen. Want Babylon en Edom hebben zich genesteld binnen de muren van religie. Ze prediken vrede terwijl zij de zonde gedogen. Ze spreken over liefde, maar haten Gods wet.

De profeten hebben hierover niet gezwegen. Jeremia sprak het uit, Jesaja riep het, Obadja verklaarde het met vuur. De vijand van Gods volk is niet enkel een politieke macht, maar een geest. Een geest van bedrog, van vervalsing, van schijnrechtvaardigheid. En die geest heeft een naam: Edom. Hij is de schaduw die zich voordoeft als licht.

“Doch gij zult zijn als die in het midden van de zee woont; en als gij roept: De verwoesting is gekomen, zo zal zij komen.” Ezechiël 26:19

De val van Edom en Babylon komt plotseling, als een vloedgolf over een kuststad. Niemand verwacht het werkelijk, want het systeem lijkt stabiel, onaantastbaar. Maar het is gebouwd op leugen, op rebellie, op bloed. En de HEERE heeft de maat vol. Zijn oordeel zal komen — niet symbolisch, maar tastbaar, vernietigend.

Daarom moeten wij ons afkeren van het systeem. Niet slechts met woorden, maar met ons leven. We moeten breken met de geest van Edom — met haar vals evangelie, haar wereldse wijsheid, haar compromis. Want wie in haar blijft, zal delen in haar oordeel.

“Trek uit haar midden, Mijn volk, opdat gij niet mede vergaat in haar ongerechtigheid.” Jeremia 51:45

De roep klinkt nog steeds. De tijd is kort. Wie ogen heeft om te zien, ziet reeds de barsten in het systeem. De waarheid komt aan het licht. En met elke onthulling wordt Edom verder ontmaskerd. Maar alleen wie zich hecht aan Gods Woord zal staande blijven in de storm.

De Ontmaskering van de Eindtijdmacht

Er komt een moment waarop de sluier volledig wordt weggenomen. Dan zal zichtbaar worden wie werkelijk de machten van deze wereld heeft aangestuurd. Niet een abstract concept, niet slechts ideologieën of structuren, maar een concrete vijand — een volk dat zich meester heeft gemaakt van tronen, banken, leerstoelen en kansels. En de profeten wijzen keer op keer naar Esau, naar Edom, als het zaad van deze opstandige macht.

“De dag komt dat Ik bezoeking zal doen over Edom, zegt de HEERE, en dat Ik hem zal doen verdwijnen van onder de hemel.” Jesaja 34:5

De vernietiging van Edom is profetisch verbonden aan de dag van de HEERE — de dag waarop Hij afrekent met de vijanden van Zijn volk. En dit oordeel is niet slechts moreel of geestelijk; het is daadwerkelijk, historisch en toekomstgericht. God heeft een rekening te vereffenen met een macht die zich eeuwenlang tegen Hem heeft gekeerd, en die zich verhuld heeft onder de naam van religie, beschaving en rechtvaardigheid.

“De wereld is bedekt met duisternis, en de volken met dikke donkerheid.” Jesaja 60:2

Die duisternis is niet onwetendheid, maar bewuste misleiding. De wereld is onder de invloed van een systeem dat waarheid verdraait, gerechtigheid vervalst en zich voordoeft als licht terwijl het duister is. Edom staat aan het hoofd van dat systeem. En omdat zij zich vermengd hebben met de instituten van macht, worden zij door de wereld niet herkend. Maar God herkent hen.

De Edomitische macht is in onze tijd te vinden in de hoogste raden van financiële controle, in de centra van mondiale planning, in de knooppunten van culturele vorming. Zij bepalen wat geleerd wordt, wat geloofd wordt, wat geaccepteerd wordt. En hun doel is hetzelfde als altijd: de troon van God omverwerpen en Zijn volk vernietigen of assimileren.

“Zij zeggen in hun hart: Wij zijn goden, en er is niemand buiten ons.” Jesaja 47:8

Maar hun tijd is beperkt. Het oordeel komt. En als dat oordeel eenmaal begint, zal geen bunker, geen geheim genootschap, geen internationale alliantie hen kunnen redden. De HEERE Zelf zal handelen. En het volk dat zij trachtten uit te roeien, zal oprijzen als Zijn wapen in die strijd.

Daarom moet het volk van God niet vrezen, ook niet wanneer het lijkt alsof het systeem onoverwinnelijk is. Want het is gebouwd op bedrog, en de waarheid zal het vernietigen. Esau heeft zich grootgemaakt — maar hij zal vernederd worden. Zijn naam zal uitgewist worden van onder de hemel.

De Wraak van God op Edom

Wanneer het oordeel over Edom komt, zal het niet halfhartig zijn. God zegt niet: “Ik zal hem waarschuwen.” Hij zegt: “Ik zal hem verwoesten.” En dat oordeel is niet onredelijk of willekeurig, het is rechtvaardig en verdiend. Want Edom heeft niet alleen gezondigd, hij heeft zich verheven tegen God Zelf, door Zijn volk te haten, te bedriegen, en te vervolgen.

“De dag des HEEREN is nabij over alle heidenen; gelijk als gij gedaan hebt, zal u gedaan worden; uw vergelding zal op uw eigen hoofd wederkeren.” Obadja 1:15

Gods oordeel is spiegelend: wat Edom anderen aandeed, komt op hem terug. Zijn listigheid, zijn hebzucht, zijn bloeddorst — het keert zich tegen hem. En als Gods volk dit beseft, dan hoeven zij zich niet meer te verwonderen over de toestanden van de wereld. Zij herkennen de geest van Edom in het kwaad dat hen omringt.

“Want gelijk gijlieden op Mijn heilig gebergte gedronken hebt, also zullen alle heidenen geduriglijk drinken; ja, zij zullen drinken en slurpen, en zij zullen zijn als of zij er niet geweest waren.” Obadja 1:16

De HEERE vergelijkt Edoms gedrag met dronkenschap op Zijn heilige berg — een belediging van het heiligdom, een schending van de orde. Maar de straf zal in gelijke mate uitgeschonken worden. Edom zal de beker van toorn drinken tot de laatste druppel. En als hij gevallen is, zal niemand hem missen. Hij zal zijn als een schaduw die vervluchtigt, een naam die vergeten wordt.

Daartegenover staat Jakob. Niet als overwinnaar in eigen kracht, maar als erfgenaam van Gods belofte. Want hoewel Jakob struikelde, zondigde, en vaak ongehoorzaam was, heeft God hem liefgehad met een eeuwige liefde. En Hij heeft beloofd hem te herstellen.

“Maar op den berg Sion zal ontkoming zijn, en die zal heiligheid wezen; en het huis Jakobs zal zijn erfelijke bezittingen weer verkrijgen.” Obadja 1:17

Dat is de toekomst van Gods volk. Geen slavernij meer, geen vermenging meer, geen verwarring. Maar heiligheid, herstel, en bezit van wat hun toekomt. Niet door revolutie, maar door de hand van God. Niet via het systeem van Edom, maar via de weg van gehoorzaamheid en waarheid.

Edom heeft geprobeerd die erfenis te stelen. Hij heeft de naam Israël op zichzelf geplakt. Hij heeft zich voorgedaan als Gods volk. Maar de HEERE zal het onderscheid herstellen. En als dat gebeurt, zal heel de wereld weten wie werkelijk het volk van God is — en wie zich slechts voor hen uitgaf.

De Onweerstaanbare Oordeelsdaad van God

Gods oordeel over Babylon en Edom zal niet slechts een waarschuwing zijn, maar een dwingende en onvermijdelijke daad. De Schrift benadrukt herhaaldelijk dat hun val totaal en onherroepelijk zal zijn. Zoals in Jeremia 51:60–64 staat, heeft God Zijn woord opgeschreven in een boek, dat gelezen moet worden in Babylon zelf — als teken dat het oordeel publiek, openlijk en definitief zal zijn.

“Wanneer gij tot Babel komt en alle deze woorden zult lezen, zult gij zeggen: Heere, Gij hebt tegen deze plaats gesproken, om haar te verderven, zodat niemand daarin zal blijven, noch mens noch dier, maar dat zij eeuwig woest zal zijn.” Jeremia 51:61

Daarna werd het boek met een steen aan de rivier de Eufraat gebonden en geworpen, wat symbool staat voor de verzegeling van het oordeel en het definitieve einde van Babylon. Dit beeld vinden we terug in Openbaring 18, waar een engel een grote molensteen in de zee werpt, met de woorden dat Babylon nooit meer zal worden gevonden.

Dit is geen klein incident, maar de grote finale van een macht die eeuwenlang weerstand bood aan Gods rechtvaardigheid en Zijn volk onderdrukte. Babylon staat symbool voor het wereldrijk dat rebelleert tegen God, het systeem dat zijn macht baseert op leugens, bedrog, en onderdrukking.

In Openbaring 17 en 18 wordt deze “Mystery Babylon the Great” genoemd, de moeder der hoereren, die dronken is van het bloed van de heiligen en martelaren van Jezus. Haar vernietiging is onafwendbaar, want zij heeft zichzelf tot het centrum van zonde en geweld gemaakt.

Het boek van Jeremia en de Openbaring beschuldigen Babylon van het drinken van het bloed van de rechtvaardigen. Dat is geen overdreven beeldspraak, maar een letterlijke beschrijving van de gevolgen van haar daden: vervolging, onderdrukking, moord op Gods volk.

“En ik zag de vrouw dronken van het bloed van de heiligen en van het bloed der martelaren van Jezus.” Openbaring 17:6

En in Openbaring 18:24 staat:

“En in haar werd gevonden het bloed van profeten en van heiligen en van allen die op de aarde gedood zijn.”

Deze passages geven ons een helder beeld van de ernst van haar zonden. Het is een macht die nietsontziend is in haar haat tegen het volk van God. En toch zal juist die bloeddorst haar ondergang zijn.

Dezelfde beschuldiging van bloeddorstigheid vinden we ook in de woorden van Jezus in Mattheüs 23. Hij richt zich tot de leiders van Zijn tijd — de Schriftgeleerden en Farizeeën — en zegt dat zij verantwoordelijk zijn voor het doden van de profeten, de rechtvaardigen, en uiteindelijk Hemzelf.

“Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want gij sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen; want gij gaat zelf niet binnen, en gij verhindert degenen die willen ingaan.” Mattheüs 23:13

Hij noemt hen witgekalkte graven, mooi van buiten, maar van binnen vol doodsbeenderen en onreinheid. Zij zijn schuldig aan bloedvergieten door de eeuwen heen, en Jezus waarschuwt dat het oordeel zwaar zal zijn.

De profetieën sluiten af met de belofte dat Israël zal worden verlost, dat het Koninkrijk van God over Israël en de aarde zal komen. Ondanks de grote tegenspoed en onderdrukking, zal Gods trouw blijven. Het volk zal worden bevrijd, en hun vijanden vernietigd.

“En de zaligmakers zullen op de berg Sion opstaan om te oordelen over de berg Esau; en het Koninkrijk zal van de HEERE zijn.” Obadja 1:21

Gods rechtvaardigheid zal zegevieren, en de zonde, de dood en het kwaad zullen voor eeuwig overwonnen zijn.

De Definitieve Oordeel en de Toekomstige Hoop

De eindtijdprofetieën over Babylon en Esau-Edom zetten ons midden in een strijd die veel groter is dan de huidige politieke en sociale conflicten. Het is een strijd die gaat over goed en kwaad, over Gods plan en de tegenwerking daarvan. Deze hoofdstukken in Jeremia, Obadja en Openbaring tonen ons dat het kwaad uiteindelijk niet zal overwinnen, ondanks de schijnbare macht en overheersing van deze wereldse machten.

De vernietiging van Babylon en de val van Esau-Edom betekenen niet alleen het einde van hun tirannie, maar ook de bevrijding van Gods uitverkoren volk. Het is het begin van een nieuwe tijd, waarin Gods Koninkrijk zal worden gevestigd, rechtvaardig en eeuwig.

Herhaaldelijk wordt in deze profetieën benadrukt dat God zelf de schepper en onderhouder is van alles wat bestaat. Hij is de Almachtige die zelfs de sterren heeft geteld en benoemd. Dit benadrukt Zijn absolute soevereiniteit en macht over alle dingen, inclusief de machtigste rijken en naties van de aarde.

“Hij heeft de aarde gemaakt door zijn kracht, hij heeft de wereld bevestigd door zijn wijsheid, en hij heeft de hemel uitgespannen door zijn verstand.” Jeremia 51:15

Dat God zo almachtig is, geeft ons vertrouwen dat Zijn oordeel zal worden volbracht, hoe onoverwinnelijk de vijand ook lijkt.

In deze profetieën wordt Israël niet gezien als machteloos slachtoffer, maar als Gods instrument van oordeel. God noemt Israël zijn strijdbijl en wapens van oorlog waarmee Hij de volken zal breken.

“Gij zijt mijn strijdbijl en wapens van oorlog; met u zal Ik de volken verbrijzelen, en met u zal Ik koninkrijken verwoesten.” Jeremia 51:20

Dit is een krachtige herinnering dat Gods volk een centrale rol heeft in het uiteindelijke herstel van de wereldorde, niet door eigen kracht, maar door Zijn Geest en leiding.

De profetieën waarschuwen ook tegen het bedrieglijke karakter van deze machten. Hun macht en pracht zijn slechts een façade die uiteindelijk zal instorten. Hun trots en arrogantie leiden tot hun val, en hun ‘wijsheid’ is in werkelijkheid dwaasheid.

“De trots van uw hart heeft u misleid, o inwoner van de rotskloven.” Obadja 1:3

Hun verborgen plannen en samenzweringen zullen worden onthuld en vernietigd, zodat niemand hun misleiding ooit nog kan herhalen.

Voor Gods volk is deze kennis geen reden tot angst, maar tot waakzaamheid en vertrouwen. Het is een oproep om standvastig te blijven in geloof en gehoorzaamheid, wetende dat God Zijn beloften zal vervullen en Zijn volk zal beschermen.

Het is tevens een waarschuwing om niet naïef te zijn over de gevaren en de tegenstand, maar om met wijsheid en kracht te leven in deze tijd.

De Verlossing en het Koninkrijk van God

De profetieën eindigen met een boodschap van hoop en verlossing. Ondanks de duisternis en het kwaad dat de wereld beheerst, wordt ons verzekerd dat het Gods uiteindelijke doel is om Zijn Koninkrijk te vestigen en Zijn volk te redden.

“En al Israël zal behouden worden met een eeuwige behoudenis, en het Koninkrijk zal van de HEERE zijn.” Jeremia 51:64

Deze belofte is het licht aan het einde van de tunnel voor iedereen die gelooft en vertrouwt op God. Het wijst op de toekomstige tijd waarin gerechtigheid, vrede en waarheid zullen regeren over de aarde.

Tegelijkertijd is er een duidelijke en definitieve veroordeling voor degenen die zich tegen God en Zijn volk hebben gekeerd. Zij worden beschreven als ‘tweemaal doden’ en veroordelingen die hen eeuwig wachten.

“Zij zijn dood, zij zullen niet leven; zij zijn omgekomen, zij zullen niet opgewekt worden.” Jesaja 26:14

Dit benadrukt dat het oordeel van God rechtvaardig en onontkoombaar is, en dat het kwaad geen toekomst heeft in Zijn Koninkrijk.

Midden in deze profetieën wordt Gods volk opgeroepen om standvastig te blijven, om trouw te zijn aan Zijn Woord en Zijn wet. Het is een uitnodiging om niet mee te gaan in de dwaasheid en waanzin van de wereld, maar om te leven naar Gods richtlijnen.

“Met mijn ziel heb ik U gezocht des nachts, ja met mijn geest in mij zal ik U vroeg zoeken.”
Jesaja 26:9

Deze woorden moedigen aan tot een diep verlangen naar God en Zijn gerechtigheid, ook wanneer de wereld in chaos lijkt te verkeren.

Ten slotte wordt ons eraan herinnerd dat Gods plannen niet kunnen worden verijdeld. Zijn almacht staat boven alles, en Zijn wijsheid overstijgt de menselijke inzichten.

“Want Hij roept aan tot de hemel, Hij wijst de aarde aan, om Zijn volk recht te geven.” Jesaja 26:16

Hierin ligt de zekerheid voor de gelovigen: ongeacht de moeilijkheden en tegenstand zal God Zijn volk uiteindelijk rechtvaardigen en herstellen.